

Rolnummers 3867, 3868, 3872, 3880
en 3883

Arrest nr. 12/2007
van 17 januari 2007

A R R E S T

In zake : de beroepen tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 3 juli 2005 tot wijziging van bepaalde aspecten van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse bepalingen met betrekking tot de politiediensten, ingesteld door de vzw « Groep Brevethouders Officier Gemeentepolitie » en anderen.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters A. Arts en M. Melchior, en de rechters P. Martens, R. Henneuse, M. Bossuyt, E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke en J. Spreutels, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter A. Arts,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de beroepen en rechtspleging

a. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 26 januari 2006 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 27 januari 2006, heeft de vzw « Groep Brevethouders Officier Gemeentepolitie », met zetel te 2900 Schoten, Eugene Verbiststraat 32, beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 13, 15, 17 en 19 tot 31 van de wet van 3 juli 2005 tot wijziging van bepaalde aspecten van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse bepalingen met betrekking tot de politiediensten (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 29 juli 2005, tweede editie).

b. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 26 januari 2006 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 27 januari 2006, is beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 13, 15, 17 en 19 tot 31 van dezelfde wet, door A. Vogel, wonende te 9850 Nevele, Prosper Cocquytstraat 9, H. Smet, wonende te 9170 Sint-Pauwels, Beekstraat 76, en K. Deros, wonende te 8480 Ichtegem, Populierenlaan 48.

c. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 26 januari 2006 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 27 januari 2006, is beroep tot vernietiging ingesteld :

- van de artikelen 28 tot 30 van dezelfde wet, door D. Van den Bussche, wonende te 2070 Zwijndrecht, Elzelaarstraat 14, C. Van Belleghem, wonende te 1500 Halle, Broekborre 196, P. De Bruyn, wonende te 2531 Vremde, Anemonenlaan 19, en H. Vandenbussche, wonende te 8400 Oostende, Salvialaan 39;

- van de artikelen 9 en 35 van dezelfde wet, door F. Braem, wonende te 8200 Brugge, Hovenierslanden 4, A. Beeckman, wonende te 9000 Gent, Sint-Denijslaan 293, en F. Maes, wonende te 2520 Ranst, Schawijkstraat 80;

- van de artikelen 14, 37, 3°, en 42 van dezelfde wet, door G. Vanhees, wonende te 3740 Borgloon, Stationsplein 9, E. Herckens, wonende te 3723 Kortessem, Lelielaan 21, B. Santermans, wonende te 2830 Wellen, Blokenstraat 10, en M. Follon, wonende te 3840 Borgloon, Guldenbodemiaan 69;

- van de artikelen 22 en 23 van dezelfde wet, door C. Vennekens, wonende te 2150 Borsbeek, Frans Beirensaan 52;

- van artikel 42 van dezelfde wet, door E. De Baeck, wonende te 1840 Londerzeel, Linde 76, K. Minnen, wonende te 1540 Herfelingen, Barakkenbergstraat 5, en D. V.d.N.;

- van de artikelen 37, 4°, en 39 van dezelfde wet, door D. Van der Niepen, voornoemd;

- van artikel 19 van dezelfde wet, door L. Vanmassenhove, wonende te 8000 Brugge, Graaf de Meulenaerlaan 28;

- van artikel 14 van dezelfde wet, door E. Herckens, voornoemd;

- van de artikelen 11 en 44 van dezelfde wet, door P. De Ridder, wonende te 1861 Meise, Slozenstraat 36, F. Maes, A. Beeckman en F. Braem, voornoemd.

d. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 27 januari 2006 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 30 januari 2006, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 42 van dezelfde wet, door de vzw « Nationaal Syndicaat van het Politie- en Veiligheidspersoneel », met zetel te 1040 Brussel, Generaal Bernheimlaan 18/20, F. Claes, wonende te 3500 Hasselt, Spoorwegstraat 95, en H. Roggeman, wonende te 9308 Hofstade, Kandriesstraat 11.

e. Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 28 januari 2006 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 30 januari 2006, is beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 28 en 29 van dezelfde wet, door de vzw « Nationaal Syndicaat van het Politie- en Veiligheidspersoneel », met zetel te 1040 Brussel, Generaal Bernheimlaan 18/20, M. Buteneers, wonende te 3910 Neerpelt, Overwegstraat 25, en E. Peetermans, wonende te 3290 Diest, Keibergstraat 17.

Die zaken, ingeschreven onder de nummers 3867, 3868, 3872, 3880 en 3883 van de rol van het Hof, werden samengevoegd.

De Ministerraad heeft een memorie ingediend, de verzoekende partijen hebben memories van antwoord ingediend en de Ministerraad heeft ook een memorie van wederantwoord ingediend.

Op de openbare terechtzitting van 4 oktober 2006 :

- zijn verschenen :

. Mr. I. Durnez *loco* Mr. M. Van Bever, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partij in de zaak nr. 3867;

. Mr. P. Lahousse, advocaat bij de balie te Mechelen, voor de verzoekende partijen in de zaak nr. 3868;

. Mr. C. Flamend, advocaat bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 3880 en 3883;

. Mr. D. D'Hooghe, advocaat bij de balie te Brussel, en hoofdcommissaris van politie M. De Mesmaeker, voor de Ministerraad;

- hebben de rechters-verslaggevers E. Derycke en R. Henneuse verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde partijen gehoord;

- zijn de zaken in beraad genomen.

Bij beschikking van 9 november 2006 heeft het Hof de debatten heropend en de dag van de terechtzitting bepaald op 5 december 2006.

Op de openbare terechtzitting van 5 december 2006 :

- zijn verschenen :
 - . Mr. C. Flamend *loco* Mr. M. Van Bever, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partij in de zaak nr. 3867;
 - . Mr. C. Flamend, advocaat bij de balie te Brussel, *loco* Mr. P. Lahousse, advocaat bij de balie te Mechelen, voor de verzoekende partijen in de zaak nr. 3868;
 - . A. Beeckman, eerste verzoekende partij in de zaak nr. 3872, in eigen persoon;
 - . Mr. P. Crispyn, advocaat bij de balie te Gent, voor de verzoekende partijen in de zaak nr. 3872, met uitzondering van A. Beeckman;
 - . Mr. C. Flamend, advocaat bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partijen in de zaken nrs. 3880 en 3883;
 - . Mr. L. Schellekens *loco* Mr. D. D'Hooghe, advocaten bij de balie te Brussel, en hoofdcommissaris van politie M. De Mesmaeker, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers E. Derycke en R. Henneuse verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde partijen gehoord;
- zijn de zaken in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *In rechte*

- A -

Verzoekschrift en memories in de zaak nr. 3867

A.1. In die zaak vordert de verzoekende partij, een vzw die beoogt de belangen te behartigen van de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie, de vernietiging van de artikelen 13, 15, 17 en 19 tot en met 31 van de wet van 3 juli 2005 tot wijziging van bepaalde aspecten van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse bepalingen met betrekking tot de politiediensten. Ze voert tegen die bepalingen twee middelen aan, namelijk de schending, enerzijds, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en, anderzijds, van artikel 184 van de Grondwet.

Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet

A.2.1. Volgens de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 worden de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie door de bestreden bepalingen gediscrimineerd doordat hun brevet niet naar behoren wordt gevaloriseerd. Zij kunnen immers slechts binnen de mobiliteit worden ingeschaald als officier.

A.2.2. Zo voorziet het bestreden artikel 13 in een vrijstelling van de basisopleiding voor overgang naar het middenkader of naar het officierskader. Leden van het basiskader die reeds een officierenopleiding hebben genoten, zoals de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, kunnen, behoudens middels de in de bestreden artikelen 15 en 17 bepaalde mobiliteitsregeling, evenwel niet onmiddellijk overgaan naar het officierskader. Die mobiliteitsregeling biedt geen soelaas, vermits door het systeem van de aanstelling en van de « rode loper », en door de automatische bevordering van de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van gerechtelijke politie de openstaande betrekkingen reeds ingevuld zijn.

A.2.3. Het systeem van de « rode loper » voorziet in de mogelijkheid voor de personeelsleden van de hoogste middenkaders om tot de graad van commissaris te worden bevorderd. De houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie die in de « rode loper » kunnen worden opgenomen, hebben echter geen voorrang op de hoofdinspecteurs 1ste klasse die geen brevethouder zijn. Daarnaast kunnen houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie die in de lagere loonschalen vallen niet in de « rode loper » worden opgenomen, terwijl niet-brevethouders die in hogere loonschalen vallen dat wel kunnen.

A.2.4. Ten slotte zouden houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie worden benadeeld in vergelijking met de personeelsleden die hun aanstelling in een hogere graad kunnen valoriseren, vermits hun brevet niet wordt gevaloriseerd.

A.3.1. In een eerste onderdeel voert de verzoekende partij een discriminatie aan tussen, enerzijds, de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie en, anderzijds, de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van gerechtelijke politie. Terwijl de geslaagden van de voormalige gerechtelijke politie opnieuw automatisch in het officierskader worden ingeschaald, zonder de basisopleiding van officier te hebben gevolgd, dienen de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie nog steeds de selectieproeven voor het middenkader te doorlopen. De mobiliteitsregels (bestreden artikelen 15 en 17) bieden in de praktijk geen oplossing, aangezien ze niet tot een daadwerkelijke benoeming in het officierskader zullen leiden. De mogelijkheden om in het kader van de mobiliteit te solliciteren zijn volgens die partij louter theoretisch, nu er geen vacatures meer te begeven zullen zijn ten gevolge van het systeem van de « rode loper », ten gevolge van de aanstellingen en ten gevolge van de automatische bevordering van de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van gerechtelijke politie (bestreden artikelen 21 tot en met 26). De verzoekende partij beklemtoont dat het niet haar bedoeling is de voormelde bepalingen vernietigd te zien in zoverre daarin aan de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie rechten worden toegekend. Zij wenst enkel die bepalingen in die zin aangepast te zien dat die brevethouders van de gemeentepolitie automatisch worden ingeschaald in het officierskader.

A.3.2. De Ministerraad betoogt dat de bestreden bepalingen geen schending inhouden van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. In dat verband verwijst hij naar de drie principes die de wetgever bij de redactie van de bestreden wet voor ogen stonden : (1) de voorgestelde oplossingen moesten een afdoend antwoord bieden op de door het Hof in het arrest nr. 102/2003 vastgestelde discriminaties; (2) er werd getracht om bij de overgang van de leden van de drie oorspronkelijke korpsen naar een geïntegreerde politie en bij hun inschaling in de nieuwe graden en weddeschalen de in 2001 bereikte evenwichten te handhaven of te herstellen; (3) ten slotte werd gekozen voor oplossingen die budgettair aanvaardbaar waren. De Ministerraad herinnert er nog aan dat oplossingen die tot extreme statuutwijzigingen zouden leiden, werden vermeden omdat zij rampzalige gevolgen zouden hebben voor de goede werking en organisatie van de diensten. Dergelijke wijzigingen zouden volgens hem de gevoelige evenwichten van het systeem in het gedrang kunnen brengen.

A.3.3. Wat de beweerde discriminatie betreft tussen de houders van het brevet van officier van gemeentepolitie en de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van gerechtelijke politie, betoogt de Ministerraad dat beide categorieën, dankzij de bestreden wetswijziging, hun vroegere rechten behouden, zodat zij op gelijke wijze worden behandeld. De geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van de voormalige gerechtelijke politie worden, net zoals vroeger, aansluitend benoemd in de graad van commissaris. De houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie kunnen nu, net zoals vroeger, hun brevet verzilveren via mobiliteit. Voor zover het Hof zou oordelen dat er toch sprake is van een verschil in behandeling, berust het hoe dan ook op een objectief criterium en is het redelijk verantwoord. Bij de toenmalige gerechtelijke politie was de toegang tot het hogere kader beperkt naar gelang van reële behoeften en was de mogelijkheid om de officierenopleiding te volgen voorbehouden aan een subcategorie van het middenkader.

Bovendien worden volgens de Ministerraad de valorisatieregels van de brevethouders van de toenmalige gemeentepolitie op ingrijpende wijze uitgebreid en bestaat nog steeds de mogelijkheid van interne sociale promotie met gereserveerde quota of, indien de betrokkene houder is van een universitair diploma, om deel te nemen aan de externe werving van officieren. Volgens de Ministerraad beweert de verzoekende partij ten onrechte dat brevethouders aanspraak zouden kunnen maken op een benoeming in hun eigen standplaats, zoals de leden van de voormalige gerechtelijke politie. Hij merkt daarbij op dat zulks geen garantie was voor de leden van de voormalige gerechtelijke politie. Ten slotte wijst de Ministerraad op de budgettaire en functionele gevolgen van een retroactieve benoeming van de houders van het brevet van officier van gemeentepolitie tot het officierskader, zoals door de verzoekende partij wordt gevraagd. Dat zou volgens de Ministerraad leiden tot 3 000 bijkomende benoemingen tot officier.

A.3.4. De verzoekende partij in de zaak nr. 3867 repliceert dat het argument van de Ministerraad dat de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van de voormalige gerechtelijke politie enkel werden gerekruteerd naar gelang van de reële behoeften niet kan worden aangenomen, vermits ook voor hen een wervingsreserve werd aangelegd om de commissarissen te vervangen die na verloop van tijd op pensioen zouden gaan.

Dat de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van de voormalige gerechtelijke politie de zekerheid hadden om op relatief korte termijn officier te kunnen worden, verantwoordt, volgens diezelfde partij, niet de discriminatie die althans wordt ingevoerd.

Ook budgettaire overwegingen zijn, volgens haar, geen aanvaardbaar criterium om te discrimineren.

A.3.5.1. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de Ministerraad dat de toegang tot het hogere kader van de voormalige gerechtelijke politie wel degelijk gebeurde naar gelang van de reële encadreringsbehoeften, vermits de examens om toegang te krijgen tot het hogere kader werden georganiseerd om vertrekken op te vangen en vermits quota werden ingesteld voor de deelname aan het examen.

A.3.5.2. Die partij wijst tevens erop dat de wet van 3 juli 2005 de bevorderingsmogelijkheden van de brevethouders van de toenmalige gemeentepolitie op ingrijpende wijze heeft verbeterd, vermits zij zonder bijkomend vergelijkend examen kunnen worden benoemd in het hogere kader en vermits de valorisatieregels van de brevethouders werden opgewaardeerd. Bovendien kunnen de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie hun brevet thans in de gehele geïntegreerde politie verzilveren.

A.4.1. In het tweede onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat de bestreden artikelen 13, 19, 28 en 29 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de hoogste graden van de middenkaders van de drie voormalige korpsen (zelfs diegenen die geen officiersopleiding hebben genoten) en, anderzijds, de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, doordat zowel de brevethouders als de personeelsleden die de loonschalen M5.2, M6, M7 of M7bis genieten en die niet in het bezit zijn van een brevet van officier van de gemeentepolitie, vrijgesteld worden van de basisopleiding voor overgang naar het officierskader (artikel 13) en via de « rode loper » tot de graad van commissaris kunnen worden bevorderd (artikelen 28 en 29).

A.4.2. De Ministerraad betoogt in hoofdorde dat het tweede onderdeel niet ontvankelijk is. Hij wijst erop dat de verzoekende partij door de bekritiseerde gelijkstelling niet rechtstreeks en ongunstig kan worden geraakt, aangezien brevethouders hoe dan ook die maatregel kunnen genieten. Bovendien heeft het systeem van de « rode loper » geen negatieve gevolgen op hun bevorderingskansen, nu de benoemingen in de « rode loper » buiten kader geschieden. In zoverre het middel tegen artikel 19 is gericht wijst de Ministerraad bovendien erop dat de verzoekende partij geenszins uiteenzet hoe die bepaling de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zou schenden.

A.4.3. De verzoekende partij in de zaak nr. 3867 meent dat het tweede onderdeel wel degelijk ontvankelijk is, omdat diegenen die het voordeel van de « rode loper » genieten worden bevoordeeld. Bovendien kunnen de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie enkel meedingen naar een betrekking in het officierskader via mobiliteit. Zelfs indien de benoemingen in het systeem van de « rode loper » buiten kader gebeuren, dan nog heeft dat *de facto* een invloed op nieuwe aanwervingen : door dat systeem zullen in de nabije toekomst geen nieuwe aanwervingen meer gebeuren.

A.4.4. Volgens de Ministerraad bevestigen de gegevens van de mobiliteitscyclus van augustus en van december 2005 en van april 2006 dat de « rode loper » geen negatieve weerslag heeft op de bevorderingskansen van de brevehouders van de toenmalige gemeentepolitie en dat het onderdeel bijgevolg onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

A.4.5. In ondergeschikte orde is de Ministerraad van mening dat het tweede onderdeel niet gegrond is. Oorspronkelijk voorzag het koninklijk besluit van 30 maart 2001 erin dat de personeelsleden die in de loonschalen M6, M7 en M7bis worden ingeschaald, de graad van commissaris konden verkrijgen of konden meedingen naar betrekkingen die voor de commissarissen van politie openstaan. In het arrest nr. 102/2003 (B.23.4.1-B.23.4.4) heeft het Hof geoordeeld dat die maatregel discriminerend is, aangezien de gerechtelijke afdelingsinspecteurs met de vroegere loonschaal 2D wel die regeling kunnen genieten - in het nieuwe systeem hebben zij de loonschaal M7bis -, terwijl zulks niet het geval was voor de gerechtelijke afdelingsinspecteurs met de vroegere loonschaal 2C (thans in de loonschaal M5.2 geïntegreerd). Om aan die grondwettigheidskritiek tegemoet te komen heeft de wetgever thans voorzien in een versoepeling van de toegang tot de graad van commissaris voor de personeelsleden die in loonschaal M5.2 zijn ingeschaald. De omstandigheid dat de personeelsleden die in de loonschalen M5.2, M6, M7 of M7bis zijn ingeschaald in het bestreden artikel 13 met houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie worden gelijkgesteld is geenszins strijdig met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Immers, indien mobiliteitsmogelijkheden aan die brevehouders worden geboden, moeten soortgelijke mobiliteitsmogelijkheden aan de gebrevetteerde adjudanten worden toegekend, nu beide categorieën in andere valorisatie domeinen (zoals opleiding, baremische loopbaan en quota) gelijk worden behandeld. In het arrest nr. 102/2003 oordeelde het Hof in dezelfde zin (B.24.3.2).

In zoverre het tweede onderdeel van het middel tegen het bestreden artikel 19 is gericht, wijst de Ministerraad erop dat die bepaling werd ingevoegd om de door het Hof vastgestelde discriminatie van de gerechtelijke afdelingsinspecteurs met de vroegere loonschaal 2C ten aanzien van de houders van het brevet van adjudant en van de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie ongedaan te maken. In zoverre het bestreden artikel 19 thans erin voorziet dat de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, zoals de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2D, naar de loonschaal M7bis kunnen overgaan, is die bepaling bijgevolg geenszins discriminerend.

A.5.1. In het derde onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat de bestreden artikelen 22, 23, 25, 26 en 27 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de aangestelden en, anderzijds, de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, doordat die brevehouders geen aanspraak kunnen maken op de voordelen die aan de aangestelden worden toegekend, inzonderheid op het vlak van de vrijstelling van nakoming van een aantal voorwaarden voor toelating en/of van de selectietests.

A.5.2.1. De Ministerraad betoogt in hoofdorde dat het derde onderdeel niet ontvankelijk is. De verzoekende partij toont geenszins aan hoe de voordelen die aan de aangestelden worden toegekend een rechtstreeks en ongunstig gevolg op de loopbaan van brevehouders van de toenmalige gemeentepolitie zouden kunnen hebben. Overigens hebben de verzoekende partijen geen belang bij de vernietiging van de valorisatieregels die voor de aangestelden gelden, aangezien die regels enkel ertoe strekken de aangestelden, die reeds een ambt gekoppeld aan een hogere graad uitoefenen, ook in die graad te benoemen, wanneer zij slagen voor het vergelijkend examen. Die bezette ambten komen bijgevolg niet in aanmerking voor een vacantverklaring in het raam van de mobiliteit.

A.5.2.2. Voor zover het onderdeel toch ontvankelijk wordt geacht, is het, volgens de Ministerraad, ongegrond. De regeling inzake de valorisatie is ingegeven door de overweging dat de in de hogere graad aangestelde personeelsleden reeds titularis zijn van dat ambt. Logischerwijs hoeven zij geen beroep op de mobiliteit te doen. Dit neemt echter niet weg dat zij wel aan het vergelijkend examen moeten deelnemen en, indien zij geen vrijstelling genieten, de basisopleiding volledig moeten volgen. De brevehouders van de toenmalige gemeentepolitie hebben meer valorisatiemogelijkheden, waaronder de valorisatie via mobiliteit, zonder vergelijkend examen en zonder basisopleiding.

A.5.3. De verzoekende partij in de zaak nr. 3867 is van oordeel dat het derde onderdeel van het middel wel degelijk ontvankelijk is. Zelfs indien de bewering van de Ministerraad dat reeds een aantal leden van de gemeentepolitie tot commissaris en zelfs tot hoofdcommissaris werden aangesteld juist zou zijn, neemt zulks niet weg dat, wat de aanstellingen betreft, het zo goed als zeker is dat de leden van de voormalige rijkswacht de grote meerderheid van de aangestelden vormen. Het zou daarom wenselijk zijn dat de Ministerraad zou worden uitgenodigd een lijst voor te leggen waaruit blijkt uit welke korpsen de aangestelden afkomstig zijn.

A.6.1. In het vierde onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat de bestreden artikelen 15 en 17 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de universitaire brevethouders van het basiskader en, anderzijds, de niet-universitaire brevethouders van het basiskader, doordat de laatstvermelde categorie twaalf jaar kaderanciënniteit moet hebben, terwijl de niet-universitairen onderworpen waren aan een toelatingsproef en de universitairen daarentegen vrijgesteld waren van verschillende vakken tijdens de opleiding.

A.6.2. In zoverre het vierde onderdeel tegen artikel 15 is gericht, is het volgens de Ministerraad niet gegrond, aangezien die bepaling geen enkel onderscheid maakt tussen universitaire en niet-universitaire en *a fortiori* geen twaalf jaar kaderanciënniteit voor niet-universitairen vereist. De Ministerraad is van mening dat de differentiatie met universitairen voor de overgang van het basis- naar het officierskader op een objectief criterium berust. Bovendien is het niet onredelijk om voor niet-universitairen bijkomend twaalf jaar anciënniteit te eisen, gelet op het verschil in opleiding tussen universitaire en niet-universitairen.

Doordat de verzoekende partijen het feit bekritisieren dat niet-universitaire brevethouders van het basiskader, op grond van het bestreden artikel 17, twaalf jaar kaderanciënniteit moeten hebben om mee te dingen naar een openstaande betrekking van commissaris van politie, bekritisieren zij in werkelijkheid de voorwaarden om een functie van commissaris te verkrijgen. Zoals het Hof reeds heeft geoordeeld, is zulk een middel niet gegrond (arrest nr. 102/2003, B.30.3).

A.7.1. In het vijfde onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat het bestreden artikel 19 een discriminatie invoert tussen, enerzijds, de brevethouders beneden de loonschaal M4.1 en, anderzijds, de brevethouders vanaf loonschaal M4.1, doordat enkel de laatstgenoemde brevethouders een aantal voordelen genieten, inzonderheid op het vlak van een bijkomende baremische loopbaanontwikkeling.

A.7.2. Volgens de Ministerraad is het vijfde onderdeel ongegrond, aangezien het ingeschaald zijn in een loonschaal beneden of boven M4.1 afhankelijk is van de anciënniteit van het betrokken personeelslid. In het arrest nr. 102/2003 heeft het Hof een gelijksoortige grondwettigheidskritiek verworpen door te overwegen dat het niet onredelijk is een verschillend lot voor te behouden aan de personeelsleden die over meer anciënniteit beschikken dan anderen (B.34.3.2).

A.8.1. In het zesde onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat de bestreden artikelen 13, 15, 17, 20, 21, 24, 28 en 29 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de brevethouders en, anderzijds, de niet-brevethouders, doordat de niet-brevethouders kunnen doorstromen naar het officierskader zonder dat zij een officiersopleiding hebben genoten, terwijl de brevethouders wel zulk een opleiding hebben genoten. Door beide categorieën gelijk te behandelen wordt een discriminatie in het leven geroepen en wordt het brevet van officier van de gemeentepolitie niet gevaloriseerd.

A.8.2. De Ministerraad is van mening dat het zesde onderdeel niet ontvankelijk, minstens niet gegrond is, om dezelfde redenen als die welke bij de weerlegging van het tweede onderdeel zijn uiteengezet.

A.9.1. In het zevende onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat het bestreden artikel 17 een discriminatie invoert tussen, enerzijds, de brevethouders in het basiskader en, anderzijds, de brevethouders in het middenkader, doordat de brevethouders in het basiskader over een kaderanciënniteit van ten minste 12 jaar of over een universitair diploma moeten beschikken om een beroep te kunnen doen op de mobiliteitsregeling naar de graad van commissaris, terwijl die voorwaarden niet gelden voor de brevethouders in het middenkader. In het verleden, daarentegen, golden dezelfde voorwaarden voor alle brevethouders.

A.9.2. Volgens de Ministerraad is het zevende onderdeel niet gegrond. Het lijkt geen twijfel dat het verschil in behandeling van beide categorieën van brevethouders op een objectief criterium berust. Bovendien is het niet onredelijk om de bevordering van het basiskader naar het officierskader afhankelijk te maken van een aantal bijkomende voorwaarden die niet worden gesteld voor de personeelsleden van het middenkader, gelet op het feit dat de bevordering van het basiskader naar het officierskader een « sprong » van twee kaders inhoudt en gelet op het verschil in ervaring vanuit het oogpunt van toegang via het basis- of middenkader. Het Hof heeft reeds in dezelfde zin geoordeeld (arrest nr. 102/2003, B.41.4). Overigens was de tweekaderssprong (van basis- naar officierskader) oorspronkelijk niet mogelijk, zodat de regeling waarin het bestreden artikel 17 thans voorziet zeer voordelig is voor de personeelsleden van het basiskader.

A.10.1. In het achtste onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat het bestreden artikel 13, § 2, 1°, een discriminatie invoert tussen, enerzijds, de houders van een brevet van hoofdonderofficier/adjutant bij de rijkswacht en, anderzijds, de houders van een brevet van officier bij de gemeentepolitie, doordat de brevetten van beide categorieën worden gelijkgesteld, inzonderheid op het vlak van de vrijstelling van de basisopleiding van het officierskader, met inbegrip van de daaraan gekoppelde examens en opleidingsstages. Daarom dient in artikel 13, § 2, 1°, de zinsnede « of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjutant bij de rijkswacht » te worden vernietigd.

A.10.2. De Ministerraad betoogt in hoofddeel dat het achtste onderdeel niet ontvankelijk is, aangezien de verzoekende partij niet aantoont hoe de gelijkstelling van beide categorieën van brevethouders een rechtstreeks en ongunstig gevolg voor de loopbaan van de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie zou kunnen hebben. Die brevethouders kunnen hoe dan ook de bekritiseerde maatregel genieten.

A.10.3. In ondergeschikte orde is de Ministerraad van mening dat het achtste onderdeel ongegrond is om dezelfde redenen als die welke zijn uiteengezet bij de weerlegging van het tweede onderdeel. Ten overvloede wijst die partij erop dat de verzoekende partij ten onrechte een discriminatie afleidt uit het feit dat het brevet van hoofdonderofficier/adjutant bij de rijkswacht toegang zou geven tot het officierskader. Mede gelet op het arrest nr. 102/2003 dienen de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie en de houders van het brevet van hoofdonderofficier/adjutant bij de rijkswacht op voet van gelijkheid te worden gesteld.

A.10.4. Volgens de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 is het onderdeel ontvankelijk, vermits niet-gelijken op een gelijke wijze worden behandeld. Wat de grond van het onderdeel betreft, voert die partij aan dat het brevet van hoofdonderofficier geen toegang gaf tot een bevordering voor het officierenkader. Vermits die brevethouders dezelfde rechten genieten als de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie, is er duidelijk sprake van een discriminatie.

A.11.1. In het negende onderdeel van het eerste middel betoogt de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 dat het bestreden artikel 21 een discriminatie invoert tussen, enerzijds, de brevethouders van het basiskader, vermeld in dat artikel, en, anderzijds, de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, doordat de laatstvermelde categorie niet in artikel 21 is opgenomen.

A.11.2. Volgens de Ministerraad is het negende onderdeel niet gegrond. Gelet op de eerder in herinnering gebrachte doelstellingen van de wet van 3 juli 2005, heeft de wetgever erover gewaakt om zoveel mogelijk de reeds toegepaste valorisatiemaatregelen voor de periode 2001-2006 te behouden. Daarom treedt het bestreden artikel 21 pas op 1 april 2006 in werking (artikel 48, 5°, van de wet van 3 juli 2005) en wordt tot dat ogenblik het oorspronkelijke artikel XII.VII.15 RPPol behouden, zodat de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, behorend tot het basiskader, tot dat ogenblik de in die bepaling vastgestelde valorisatie kunnen genieten. Overigens behouden de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, behorend tot het basiskader, hoe dan ook de bevorderingsmogelijkheid via mobiliteit, wat het belangrijkste valorisatiemechanisme is. Bijgevolg is het hoegenaamd niet onredelijk om hen niet in het toepassingsgebied van het nieuwe artikel 21 op te nemen.

Schending van artikel 184 van de Grondwet

A.12.1. Het tweede middel dat door de verzoekende partij in de zaak nr. 3867 wordt aangevoerd, is afgeleid uit een schending van artikel 184 van de Grondwet door de artikelen 15 en 17 van de wet van 3 juli 2005, in zoverre die bepalingen erin voorzien dat « de Koning [...] de nadere regels van de in het eerste lid bedoelde mobiliteit [kan] bepalen ».

Die bepalingen werden volgens die partij aangenomen om de Koning ertoe in staat te stellen de kansen van niet-brevethouders in de mobiliteitsprocedures te vrijwaren. Die partij is evenwel van oordeel dat de aan de Koning gedelegeerde aangelegenheid betrekking heeft op essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiedienst die krachtens artikel 184 van de Grondwet « door een wet » moeten worden geregeld, zodat die aangelegenheid niet aan de Koning kan worden gedelegeerd.

A.12.2. De Ministerraad is van oordeel dat het tweede middel niet gegrond is. In dat verband betoogt hij dat artikel 108 van de Grondwet aan de Koning een algemene uitvoeringsbevoegdheid toekent, waarvan artikel 184 van de Grondwet niet afwijkt, zodat de Koning ook bevoegd is om de verordeningen en besluiten te

nemen die voor de uitvoering van de wetten inzake de organisatie en de bevoegdheid van de geïntegreerde politiedienst zijn vereist. De Ministerraad is bovendien van oordeel dat de nadere regels inzake mobiliteit hoegenaamd geen essentiële elementen uitmaken in de zin van artikel 184 van de Grondwet, zodat de Koning wel degelijk bevoegd is om daaromtrent op te treden.

Verzoekschrift en memories in de zaak nr. 3868

A.13.1.1. In hun hoedanigheid van houder van een brevet van officier van de voormalige gemeentepolitie vorderen de verzoekende partijen in de zaak nr. 3868 de vernietiging van de artikelen 13, 15, 17 en 19 tot en met 31 van de wet van 3 juli 2005 tot wijziging van bepaalde aspecten van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

A.13.1.2. In een enig middel voeren zij de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het brevet van officier van de voormalige gemeentepolitie niet naar behoren wordt gevaloriseerd in vergelijking met andere vergelijkbare categorieën. Zij verwijzen naar het arrest nr. 102/2003, verbeterd bij de beschikking van 14 juli 2004, waaruit blijkt dat de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie op gelijke wijze moeten worden behandeld als de geslaagden bij de gerechtelijke politie voor het examen voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris (overweging B.41.5.2 van het voormelde arrest).

De verzoekende partijen in de zaak nr. 3868 zijn van oordeel dat de bestreden regeling de door het Hof vastgestelde discriminatie niet opheft. Die discriminatie wordt volgens die partijen niet verholpen door thans erin te voorzien dat in het kader van de mobiliteit naar een eventuele vacature kan worden meegedongen. Bovendien is de voorrang die de hoofdinspecteurs eerste klasse die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie, volgens het oorspronkelijke wetsontwerp zouden genieten in het bestreden artikel 28 weggevallen, waardoor de discriminatie is blijven bestaan.

A.13.2. Volgens de Ministerraad is het middel niet gegrond. Hij verwijst naar hetgeen in A.3.2 is gezegd. Wat het bestreden artikel 28 betreft, voert de Ministerraad aan dat de verzoekende partijen uit een wetsontwerp geen rechten kunnen putten. Voor het overige voert die bepaling geen ongelijkheid van behandeling in tussen de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie en de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van gerechtelijke politie.

A.13.3.1. In hun memorie van antwoord voeren de verzoekende partijen in de zaak nr. 3868 aan dat, in tegenstelling tot wat de Ministerraad beweert, de wetgever geen rekening heeft gehouden met de objectieve meerwaarde die brevetten van officier van de gemeentepolitie bieden.

Dat een benoeming van de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie belangrijke budgettaire gevolgen zou hebben, verantwoordt het verschil in behandeling niet.

A.13.3.2. Ten slotte kan, volgens die partijen, het verschil in behandeling tussen de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie en de geslaagden voor bevordering tot de graad van officier van gerechtelijke politie niet worden verantwoord aan de hand van het verschil in toegang tot de opleiding. De personen die tot de ene categorie behoren worden immers rechtstreeks bevorderd in het officierenkorps; de anderen daarentegen dienen hun mobiliteit aan te vragen en dienen geslaagd te zijn in het kader van de mobiliteitsprocedure.

A.13.4. De Ministerraad herhaalt in zijn memorie van wederantwoord dat het bestreden artikel 28 geen ongelijkheid van behandeling invoert tussen de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie en de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van de toenmalige gerechtelijke politie. Voor het overige onderstreept die partij dat bij de toepassing van de « rode loper » geen enkel brevet enige voorrang geniet.

Verzoekschrift en memories in de zaak nr. 3872

A.14.1. In een eerste middel vorderen de verzoekende partijen D. Van den Bussche, C. Van Belleghem, P. De Bruyn en H. Vandenbussche de vernietiging van de artikelen 28 tot en met 30 van de wet van 3 juli 2005. Die bepalingen, die de mogelijkheid betreffen voor de personeelsleden van de hoogste middenkaders om via de

zogenaamde « rode loper » over te gaan naar het officierskader, zouden artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 schenden, in zoverre het arrest nr. 102/2003 van het Hof niet correct wordt uitgevoerd. In dat arrest heeft het Hof artikel XII.VII.17 RPPol vernietigd, in zoverre het niet van toepassing zou zijn op de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C. Bijgevolg dienen de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C zonder meer in de regeling van de bestaande bepalingen te worden opgenomen. Het gezag van gewijsde van dat arrest verhindert dat de wetgever voor de « rode loper » nieuwe uitvoeringsmodaliteiten zou vaststellen die voor sommige personen nadelig zijn. De verzoekende partijen worden benadeeld door de spreiding in de tijd van die regeling en door de aanpassing van de prioriteitscategorieën en de daartoe gehanteerde anciënniteitsregels.

A.14.2. De Ministerraad voert aan dat de verzoekende partijen zich ten onrechte op een verworven recht beroepen. Door de vernietiging van het arrest nr. 102/2003 werd de wetgever geconfronteerd met een volkomen nieuwe situatie waarvoor hij, in haar geheel, een aanvaardbare oplossing diende uit te werken. Hij vermocht dan ook een nieuwe regeling tot stand te brengen, met nieuwe uitvoeringsmodaliteiten, die op alle begunstigen van toepassing zijn.

De Ministerraad wijst tevens erop dat de verzoekende partijen niet verplicht zijn de « rode loper » af te wachten om bevorderd te worden tot de graad van commissaris van politie : artikel 17 van de wet van 3 juli 2005 biedt hun immers de mogelijkheid om rechtstreeks, zonder vergelijkend examen, deel te nemen aan de mobiliteit voor ambten van het officierskader, met een benoeming tot gevolg zo zij geslaagd zijn in het raam van die mobiliteitsprocedure. Daarnaast kunnen zij ook via sociale promotie toetreden tot het officierskader.

A.14.3. Volgens de voornoemde verzoekende partijen beroepen zij zich niet op een verworven recht, maar voeren zij aan dat het arrest nr. 102/2003 een absoluut gezag van gewijsde geniet. Dat het overgangsrecht één geheel vormt, of dat de verzoekende partijen via sociale promotie kunnen toetreden tot het officierskader, verantwoordt niet dat afbreuk wordt gedaan dat gezag van gewijsde.

A.15.1. In een tweede middel vorderen de verzoekende partijen F. Braem, A. Beeckman en F. Maes de vernietiging van de artikelen 9 en 35 van de wet van 3 juli 2005. Door een willekeurig toelagebedrag vast te stellen zouden die bepalingen, die een nieuwe regeling voor de wachttoelage bevatten, enerzijds, artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 schenden in zoverre het arrest nr. 102/2003 van het Hof niet correct wordt uitgevoerd (eerste onderdeel) en, anderzijds, een niet verantwoord verschil in behandeling invoeren (tweede onderdeel). Volgens die partijen zijn de door de wetgever gehanteerde bedragen willekeurig.

A.15.2.1. De Ministerraad voert allereerst aan dat de verzoekende partij F. Maes, een voormalig officier van de rijkswacht, geen belang heeft bij het middel, vermits zij artikel XII.II.28 RPPol, vóór de wijziging ervan bij artikel 9 van de wet van 3 juli 2005, niet heeft aangevochten bij het Hof. Bovendien bieden de bestreden bepalingen haar een keuzemogelijkheid die zij in het verleden niet had. Vermits het om een mogelijkheid gaat, en geen verplichting, kan er geen sprake zijn van het verlies van verworven rechten.

A.15.2.2. Wat de grond van de zaak betreft, voert de Ministerraad aan dat de bestreden bepalingen een technisch probleem bij de uitvoering van het arrest nr. 102/2003 verhelpen, vermits de wachttoelage voor bepaalde officieren van de gemeentepolitie een forfaitair maximumbedrag betreft, terwijl sommige personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten punctueel per dienstprestatie werden vergoed. Om die twee categorieën gelijk te behandelen, was de wetgever verplicht een forfaitair maar redelijk toelagebedrag te bepalen. Het redelijk karakter van dat bedrag (32 443 frank) blijkt uit het feit dat reeds 313 officieren gekozen hebben voor het in rekening laten brengen van dat bedrag bij hun inschaling.

Bovendien houden de bestreden bepalingen voor de verzoekende partijen een keuzemogelijkheid en geen verplichting in.

A.15.3. Volgens de voornoemde verzoekende partijen verbeuren zij niet het recht om een beroep tot vernietiging in te stellen tegen bepalingen die een wetsbepaling wijzigen omdat ze de oorspronkelijke wetsbepaling niet hebben aangevochten. Zij voeren ook aan dat het feit dat de bestreden bepalingen een keuzemogelijkheid invoeren en geen verplichting, niet verhindert dat zij strijdig zouden zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

A.16.1. In een derde middel vorderen de verzoekende partijen G. Vanhees, E. Herckens, B. Santermans en M. Follon de vernietiging van de artikelen 14, 37, 3° en 42 van de wet van 3 juli 2005. Die bepalingen zouden artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 schenden, in zoverre het arrest nr. 102/2003 van het Hof niet correct wordt uitgevoerd. In dat arrest had het Hof immers geoordeeld dat het feit dat de personeelsleden van

het basiskader van de gerechtelijke politie in de graad van hoofdinspecteur worden aangesteld en de leden van het basiskader van de lokale rekerchediensten van de lokale politie niet, in strijd is met het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Een correct rechtsherstel houdt in dat de actuele personeelsleden van het basiskader van de lokale rekerche worden aangesteld in de graad van hoofdinspecteur van politie, wat de bestreden bepalingen nalaten te doen.

A.16.2. Volgens de Ministerraad beogen die bepalingen de door het Hof in het arrest nr. 102/2003 vastgestelde discriminatie te doen verdwijnen, die erin bestond dat de personeelsleden van het basiskader in de federale gerechtelijke zuil in de hogere graad van hoofdinspecteur werden aangesteld en de leden van het basiskader van de lokale rekerchediensten van de lokale politiekorpsen niet. Om dat te verhelpen wordt het nieuwe concept van « rekercheur » uitgewerkt. Dat concept zal, op beslissing van de gemeente- of politieraad, in de korpsen van de lokale politie kunnen worden toegepast.

De Ministerraad wijst ook op artikel 14 van de wet van 3 juli 2005. Op grond van die bepaling kunnen de basiskaderleden van de lokale rekerchediensten de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, verwerven. Zodoende worden de federale en de lokale politie op voet van gelijkheid behandeld.

A.17.1. In een vierde middel voert de verzoekende partij C. Vennekens aan dat de artikelen 22 en 23 van de wet van 3 juli 2005, die de valorisering van de aanstellingen regelen, in strijd zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. De personen die beantwoorden aan de voorwaarden bedoeld in het bestreden artikel 23 worden anders behandeld dan de personen die beantwoorden aan de voorwaarden bedoeld in artikel 22, vermits de eerste categorie van personen in het raam van de bevordering door overgang naar het middenkader gedurende vijf jaar wordt vrijgesteld van de persoonlijkheidsproef bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 2°, en van het selectiegesprek bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 4°, terwijl die beperking in de tijd niet geldt voor de tweede categorie. Voor dat verschil in behandeling bestaat geen redelijke verantwoording.

A.17.2. De Ministerraad wijst erop dat het overgangsrecht één geheel vormt. Vermits de wet van 3 juli 2005 wijzigingen doorvoert in dat overgangsrecht, onder meer naar aanleiding van het arrest van het Hof nr. 102/2003, dient die wet in haar totaliteit te worden bekeken.

Daarnaast stelt de Ministerraad vast dat de personen die onder het toepassingsgebied van het bestreden artikel 23 vallen, dezelfde vrijstellingen genieten als zij die onder het toepassingsgebied van artikel 22 vallen, namelijk de vrijstelling van de persoonlijkheidsproef en van het selectiegesprek in het raam van de sociale promotie tot het middenkader. Dat het bestreden artikel 23 in een beperking in de tijd van vijf jaar voorziet, wordt verklaard door het feit dat artikel 21 van de wet van 3 juli 2005 voor diezelfde periode in gereserveerde quota voorziet voor de vergelijkende examens in het raam van de sociale promotie tot het middenkader. Personeelsleden die onder het toepassingsgebied van artikel 22 vallen, genieten het voordeel van die quota niet. Bovendien worden de personen van de eerste categorie zonder mobiliteitsvereiste benoemd in de graad van hoofdinspecteur.

A.17.3. De verzoekende partij herhaalt dat het feit dat het overgangsrecht één geheel vormt, niet verantwoordt dat afbreuk wordt gedaan dat gezag van gewijsde van het arrest nr. 102/2003.

A.18.1.1. In een vijfde middel vorderen de verzoekende partijen E. De Baeck, K. Minnen en D. Van der Niepen de vernietiging van artikel 42 van de wet van 3 juli 2005.

A.18.1.2. In een eerste onderdeel voeren zij aan dat die bepaling in strijd is met het gezag van gewijsde van het arrest van het Hof nr. 102/2003 in zoverre die bepaling de personeelsleden van de lokale politiediensten geen aanstelling als hoofdinspecteur van politie garandeert, maar een totaal nieuwe regeling invoert.

A.18.1.3. In een tweede, derde en vierde onderdeel voeren zij aan dat die bepaling strijdig is met het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Allereerst mogen de personeelsleden van het basis- en middenkader voor de uitoefening van hun ambt en voor de duur van hun aanwijzing voor een betrekking in de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie de titel « rekercheur » voeren zonder dat daartoe een administratieve beslissing nodig is, terwijl in een opsporings- en rekerchedienst van de lokale politie die titel enkel mag worden gevoerd na een beslissing van de gemeente- of politieraad (tweede onderdeel). Ten tweede worden de hoofdinspecteurs van politie van een opsporings- en rekerchedienst van de lokale politie gediscrimineerd ten opzichte van de inspecteurs van politie die die bepaling kunnen genieten, vermits beiden de titel van « rekercheur » mogen voeren, terwijl zij tot verschillende kaders behoren en de hoofdinspecteurs een

hogere bezoldiging ontvangen. Om dezelfde redenen worden de vastbenoemde hoofdinspecteurs van politie van de lokale politie die afkomstig zijn uit de toenmalige gemeentepolitie gediscrimineerd ten opzichte van de vastbenoemde inspecteurs van politie afkomstig uit de rijkswacht. Vermits bovendien de personen van de tweede categorie een lagere bezoldiging ontvangen dan die van de eerste categorie, zal de bevoegde overheid om budgettaire redenen de voorkeur geven aan de lager bezoldigde personen (derde onderdeel). Ten slotte is er sprake van een discriminatie doordat de titel van « gerechtelijk commissaris » wordt ingesteld voor de benoemde en aangestelde commissarissen van politie en de commissarissen van politie eerste klasse van de federale politie, maar niet voor de commissarissen van politie van de lokale politie (vierde onderdeel).

A.18.2.1. Volgens de Ministerraad is het middel onontvankelijk, in zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat de bevoegde overheid veeleer de voorkeur zal geven aan lagere bezoldigde personeelsleden dan aan hoger bezoldigde personeelsleden, om hetzelfde werk te doen. Dat is louter hypothetisch.

A.18.2.2. Ten gronde herhaalt de Ministerraad allereerst wat het in A.16.2 heeft aangevoerd. Bovendien is er geen sprake van een functionele degradatie van de hoofdinspecteurs. Het dragen van een functionele titel doet voor een personeelslid geen afbreuk aan zijn graad, noch aan zijn hiërarchisch gezag. Hij lijdt ook geen enkel statutair of functioneel nadeel.

A.19.1. In een zesde middel voert de verzoekende partij D. Van der Niepen aan dat de artikelen 37, 4°, en 39 van de wet van 3 juli 2005 strijdig zouden zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Volgens die partij is het bestreden artikel 37, 4°, discriminerend voor de personeelsleden van wie de oorspronkelijke dienst een recherchedienst van een lokale politiezone is, die de aanvullende overgangstoelage « gerechtelijke zuil » genieten en die hun mobiliteit verkrijgen naar een dienst Intern Toezicht van de lokale politie, waar zij analoge taken vervullen als die welke zijn vermeld in het bestreden artikel 37, 4°. Zij blijven immers verstoken van de heropening van het recht op toelage bij hun terugkeer in hun recherchedienst van oorsprong.

Ook het bestreden artikel 39 zou discriminerend zijn voor de personeelsleden die fungeren in een dienst Intern Toezicht van de lokale politie.

A.19.2. Volgens de Ministerraad wordt de lokale recherche in de bestreden bepalingen op dezelfde wijze behandeld als de federale recherche : beiden hebben recht op de heropening van de bijkomende toelage en op een compenserende bijlage wanneer zij, als personeelslid van het middenkader, worden aangewezen bij één van de in die bepalingen vermelde diensten. De verzoekende partijen, daarentegen, beogen die regeling uit te breiden tot de diensten Intern Toezicht van de lokale politie. Die keuze behoort echter tot de soevereine beoordelingsvrijheid van de wetgever. Bovendien beoogde de wetgever met de bestreden bepalingen een wettig doel na te streven, namelijk de mogelijkheid van terbeschikkingstelling of van mobiliteit te waarborgen van personeelsleden van de politiediensten die de gewenste kwaliteiten bezitten om in de betrokken diensten te werken. Met betrekking tot de diensten Intern Toezicht van de lokale politie doet zich op dat vlak geen probleem voor. De diensten van de federale politie die belast zijn met taken van intern toezicht vallen overigens ook niet onder het toepassingsgebied van de bestreden bepalingen.

A.19.3. Volgens de verzoekende partij is de vergelijking tussen de lokale en de federale recherche irrelevant, vermits zij te dezen onderscheiden categorieën uit de lokale recherche wensen te vergelijken. Er is, volgens haar, geen redelijke verantwoording om personeelsleden van de diensten Intern Toezicht van de lokale politie buiten het toepassingsgebied van de bestreden wetsartikelen te houden.

A.19.4. Volgens de Ministerraad legt de verzoekende partij niet uit welke categorieën zij met elkaar vergelijkt. Het middel zou bijgevolg onontvankelijk zijn, vermits niet duidelijk is welke ongelijkheid aangevochten wordt.

A.20.1. In een zevende middel voert de verzoekende partij L. Vanmassenhove aan dat artikel 19 van de wet van 3 juli 2005 strijdig zou zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, alsook met het gezag van gewijsde van het arrest van het Hof nr. 102/2003. Door de bestreden bepaling kunnen de houders van een brevet van adjudant, ingeschaald in de weddeschaal M5.2 wel doorstromen naar de weddeschaal M7bis, terwijl de houders van een brevet van adjudant, ingeschaald in de weddeschaal M5.1, niet kunnen doorstromen naar de weddeschaal M7. Voor dat verschil in behandeling wordt geen enkele redelijke verantwoording gegeven.

A.20.2. De Ministerraad wijst erop dat de betrokken verzoeker op 1 april 2001 ingeschaald is in de loonschaal M4.1 en op 1 oktober 2003 bevorderd werd in de loonschaal M5.1. Bijgevolg kan niet worden beweerd dat de brevethouders adjudant die zijn ingeschaald in de loonschaal M5.1 moeten kunnen doorstromen naar de loonschaal M7, vermits, enerzijds, in 2001 niemand werd ingeschaald in de loonschaal M5.1 en, anderzijds, de verzoeker aanspraak maakt op een dubbele baremische overgangslaan.

A.20.3. Volgens de verzoeker maakt hij slechts aanspraak op één baremische overgang, namelijk van M4.1 naar M7.

A.21.1. In een achtste middel voeren voert de verzoekende partij E. Herckens aan dat artikel 14 van de wet van 3 juli 2005 strijdig zou zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Uit de Nederlandse tekst van die bepaling, volgens welke de leden van het basiskader die, op de datum van de oprichting van een korps van de lokale politie, zijn aangewezen voor een betrekking in een opsporings- en recherchedienst van de lokale politie, voor de duur van die aanwijzing de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, krijgen, zou voortvloeien dat ze die hoedanigheid verliezen wanneer ze van de ene naar de andere opsporings- en recherchedienst zouden overgaan. Personen die in de gerechtelijke zuil zijn aangewezen, kunnen daarentegen hun hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie behouden zolang zij, waar dan ook, recherche- en opsporingsopdrachten vervullen.

A.21.2. Volgens de Ministerraad is er geen verschil in behandeling, vermits personeelsleden van de algemene directie van de gerechtelijke politie van de federale politie eveneens hun hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, verliezen wanneer ze de federale gerechtelijke zuil verlaten.

A.21.3. De verzoekende partij schikt zich te dezen naar de wijsheid van het Hof.

A.22.1. In een negende middel vorderen de verzoekende partijen P. De Ridder, F. Maes, A. Beeckman en F. Braem de vernietiging van de artikelen 11 en 44 van de wet van 3 juli 2005.

A.22.1.1. In een eerste onderdeel voeren de verzoekende partijen P. De Ridder en F. Maes aan dat die bepalingen artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof schenden doordat ze het arrest van het Hof nr. 102/2003 niet correct uitvoeren in zoverre bepaalde personeelsleden hun gezagsverhouding ten opzichte van ondergeschikten niet bewaard zien, terwijl personeelsleden die voorheen 1C waren door het bestreden artikel 11 wel hun gezagsverhouding bewaard zien.

A.22.1.2. In een tweede onderdeel beroepen de verzoekende partijen A. Beeckman en F. Braem zich ook op artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof. De bestreden bepalingen zouden het arrest van het Hof nr. 102/2003 niet correct uitvoeren doordat zij door de bestreden bepalingen ingeschaald worden in het lagere officierskader en zij geen hoger officier worden. Uit voormeld arrest zou immers voortvloeien dat zij recht hebben op die status.

A.22.1.3. In een derde onderdeel voeren diezelfde verzoekende partijen de schending aan van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie doordat de voormalige gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C niet op een gelijke wijze worden behandeld als de voormalige gerechtelijke afdelingscommissarissen 1D, die wel in het hogere officierskader werden geïntegreerd.

A.22.2.1. Volgens de Ministerraad is het middel onontvankelijk wat de verzoekers P. De Ridder en F. Maes betreft, die vóór de politiehervorming respectievelijk commissaris van politie-korpschef klasse 16 en kapitein-commandant bij de rijkswacht waren, en op 1 april 2001 de graad van commissaris van politie verkregen. Het Hof heeft in zijn arrest nr. 102/2003 al uitspraak gedaan over de inschaling van de commissarissen van politie-korpschef klasse 16 en van de kapitein-commandanten.

A.22.2.2. Het middel is, volgens de Ministerraad in ieder geval ongegrond, vermits uit het arrest nr. 102/2003 enkel voortvloeit dat de wetgever de afdelingscommissarissen 1C diende in te schalen in een graad waardoor het hiërarchische gezag ten opzichte van de 1B's wordt hersteld. Bovendien is de graad van commissaris van politie eerste klasse een overgangsgraad die zal verdwijnen zodra de laatste 1C de dienst zou verlaten.

A.22.2.3. Volgens de Ministerraad is het middel, in zoverre het gericht is tegen artikel 44, onontvankelijk bij gebrek aan belang wat de verzoekers A. Beeckman en F. Braem betreft. Zij waren vóór de politiehervorming gerechtelijk afdelingscommissaris bij de gerechtelijke politie, en verkregen - na de vernietiging van hun inschaling als commissaris van politie - door toepassing van de wet van 3 juli 2005 de graad van commissaris van politie eerste klasse. Vermits zij onder het toepassingsgebied van het bestreden artikel 44 vallen, kunnen zij niet erdoor worden gediscrimineerd.

A.22.2.4. Het middel is, volgens de Ministerraad, in ieder geval ongegrond. De bevordering van de weddeschaal 1C naar 1D was immers geen automatisme. Ze werd aan zware vereisten onderworpen en kon slechts worden toegekend voor zover er vacante betrekkingen zijn. Bijgevolg kunnen de gerechtelijke afdelingscommissarissen met weddeschaal 1C niet worden vergeleken met de toenmalige gerechtelijke afdelingscommissarissen met weddeschaal 1D.

Uit het arrest nr. 102/2003 vloeit voort dat de wetgever de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C diende in te schalen in een graad waardoor het hiërarchische gezag ten opzichte van de gerechtelijke commissarissen 1B wordt hersteld en hen in staat diende te stellen om functies uit te oefenen die verbonden zijn aan hun vroegere graad. Dat is door de bestreden bepalingen gebeurd. Uit voormeld arrest kan evenwel niet worden afgeleid dat de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C benoemd zouden moeten worden in de nieuwe graad van hoofdcommissaris van politie of dat geen proportionele benadering van de inschaling van de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C in de nieuwe graad van commissaris van politie eerste klasse mogelijk zou zijn.

A.22.3. Volgens de verzoekende partijen voeren zij niet aan dat zij, als vroegere personeelsleden 1C, op dezelfde wijze moeten worden behandeld als de personeelsleden 1D door een benoeming tot hoofdcommissaris van politie, maar wel dat zij hoger officier moeten worden.

A.22.4. Volgens de Ministerraad stellen de artikelen 18, 27, 32 en 33 van de wet van 3 juli 2005 de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C in staat om functies uit te oefenen die verbonden zijn aan hun vroegere graad. Zij kunnen via de mobiliteit verkrijgen naar alle ambten van hoofdcommissaris van politie. Verkrijgen zij een dergelijk ambt, dan worden zij in de graad van hoofdcommissaris van politie aangesteld voor de duur van hun aanwijzing met bijgaande valorisering. Bovendien krijgen zij, zo zij geslaagden 1D zijn, het directiebrevet.

Verzoekschrift en memories in de zaak nr. 3880

A.23.1. In de zaak nr. 3880 vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van artikel 42 van de wet van 3 juli 2005. Volgens hen schendt die bepaling de artikelen 10, 11 en 23, derde lid, 1°, van de Grondwet doordat de personeelsleden van de lokale politie de toelating nodig hebben van de gemeente- of politieraad om de functionele titel van rechercheur te mogen voeren, terwijl de personeelsleden van de federale politie automatisch die titel mogen hanteren. Dat verschil in behandeling, dat op zich niet is verantwoord, brengt bovendien ongelijkheden met zich mee, vermits de betrokkenen, in tegenstelling tot de inspecteurs die in de federale gerechtelijke zuil zijn aangesteld tot hoofdinspecteur van politie, niet zijn vrijgesteld van de persoonlijkheidsproef en van het selectiegesprek.

A.23.2.1. Volgens de Ministerraad beoogt de bestreden bepaling de door het Hof in het arrest nr. 102/2003 vastgestelde discriminatie te doen verdwijnen, die erin bestond dat de personeelsleden van het basiskader in de federale gerechtelijke zuil in de hogere graad van hoofdinspecteur werden aangesteld en de leden van het basiskader van de lokale recherches van de lokale politiekorpsen niet. Om dat te verhelpen wordt het nieuwe concept van « rechercheur » uitgewerkt. Dat concept zal, op beslissing van de gemeente- of politieraad, in de korpsen van de lokale politie kunnen worden toegepast.

De Ministerraad wijst ook op artikel 14 van de wet van 3 juli 2005. Op grond van die bepaling kunnen de basiskaderleden van de lokale researchediensten de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, verwerven. Zodoende worden de federale en de lokale politie op voet van gelijkheid behandeld.

Bijgevolg kan er geen sprake zijn van een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

A.23.2.2. Wat de door de verzoekende partijen aangevoerde schending van artikel 23, derde lid, 1°, van de Grondwet betreft, ziet de Ministerraad niet in hoe het feit dat de personeelsleden van de lokale politie de toelating nodig hebben van de gemeente- of politieraad om de functionele titel van rechercheur te mogen voeren, een aantasting zou inhouden van hun recht op arbeid.

A.23.3. Volgens de verzoekende partijen is het verschil in behandeling niet beperkt tot het verkrijgen van de toelating van de gemeente- of de politieraad om de functionele titel van rechercheur te mogen voeren. Daarnaast komt de uitwerking van het nieuwe concept niet tegemoet aan de motieven die ten grondslag liggen aan de vernietiging door het Hof in het arrest nr. 102/2003 van de artikelen XII.VII.21 en XII.VII.22 RPPol, vermits het geen aanstelling of mogelijkheid van aanstelling met zich meebrengt van de leden van het basiskader van de lokale politie tot de graad van hoofdinspecteur. Terwijl in de federale gerechtelijke pijler de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, automatisch verworven blijft door de generieke aanstelling in de graad van hoofdinspecteur, wordt die graad bij de lokale politie enkel verworven voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan : (i) het behoren tot de lokale rechercheerdienst bij de oprichting van het korps; (ii) een aanvraag indienen bij de korpschef; (iii) een opleiding volgen; (iv) het slagen in een proef op het einde van voormelde opleiding.

A.23.4. Volgens de Ministerraad bekritisieren de verzoekende partijen ten onrechte de aanstellingen in de federale gerechtelijke pijler in de graad van hoofdinspecteur met de daaraan gekoppelde hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt immers dat die valorisatie van de aanstellingen redelijk is verantwoord : gelet op het feit dat de betrokkenen reeds gedurende lange tijd een dergelijk ambt bezetten en uitoefenen, is het logisch dat zij van bepaalde selectieproeven in het raam van de overgang naar het hogere kader kunnen worden vrijgesteld. Gedurende hun ambtsuitoefening worden hun vaardigheden op voldoende wijze getest. Opdat een personeelslid zich geldig kan inschrijven voor het vergelijkend examen in het raam van de sociale promotie voor toegang tot het hogere kader, is trouwens statutair vereist dat de betrokkene een positieve evaluatie heeft. Hij is bovendien niet vrijgesteld van de beroepsproef.

Verzoekschrift en memories in de zaak nr. 3883

A.24.1. In de zaak nr. 3883 vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van de artikelen 28 en 29 van de wet van 3 juli 2005. Volgens hen schendt die bepaling de artikelen 10, 11 en 23, derde lid, 1°, van de Grondwet doordat alle bevorderingen via de « rode loper » over zeven jaar, in plaats van over twee jaar, worden gespreid. De vertraging in de carrière voor de betrokken personeelsleden houdt een discriminatie in ten opzichte van de regeling die voorheen van kracht was.

Bovendien wordt niet in de mogelijkheid voorzien om, wanneer personeelsleden aan een bevordering verzaken, de openstaande plaatsen op te vullen door personeelsleden die normalerwijs pas later voor bevordering in aanmerking komen.

A.24.2.1. Volgens de Ministerraad is het middel onontvankelijk, vermits de verzoekende partijen nalaten te zeggen welke categorieën van personen ongelijk worden behandeld. Ook wat de schending van artikel 23, derde lid, 1°, van de Grondwet betreft, zou het middel onvoldoende zijn uitgewerkt.

A.24.2.2. Volgens die partij is er hoe dan ook geen sprake van een schending van de artikelen 10, 11 en 23, derde lid, 1°, van de Grondwet. Volgens haar gaan de verzoekende partijen ten onrechte ervan uit dat zij een verworven recht genoten. Door de vernietiging van artikel XII.VII.17 RPPol werd de wetgever met een nieuwe situatie geconfronteerd, waarvoor hij in haar geheel een nieuwe regeling diende uit te werken. De artikelen 28 tot en met 30 van de wet van 3 juli 2005 waarborgen daarom eenieders recht op bevordering, mits naleving van nieuwe uitvoeringsmodaliteiten die voor alle begunstigden gelden.

Een regeling waarbij, wanneer personeelsleden aan een bevordering verzaken, de openstaande plaatsen opgevuld worden door personeelsleden die normalerwijs pas later voor bevordering in aanmerking komen, bestond ook niet in de door het Hof vernietigde bepalingen en uit het arrest nr. 102/2003 vloeit niet voort dat in een dergelijke regeling dient te worden voorzien.

De Ministerraad verwijst ten slotte nog naar artikel 17 van de wet van 3 juli 2005, dat, ter compensatie van het opschuiven van het referentiejaar, in een bijkomende bevorderingsmogelijkheid voorziet via mobiliteit, zonder voorafgaand vergelijkend examen. Daarnaast beschikken de verzoekende partijen nog steeds over de

mogelijkheid om via sociale promotie toe te treden tot het officierskader. Daarbij genieten zij een volledige vrijstelling van de basisopleiding van het officierskader en van de kaderproef bedoeld in artikel 41 van de wet van 26 april 2002 en waren ze tot vóór kort opgenomen in de gereserveerde quota voor de geslaagden voor de vergelijkende bevorderingsexamens bedoeld in artikel XII.VII.16 RPPol.

A.24.3.1. Wat de ontvankelijkheid betreft, doen, volgens de verzoekende partijen, de bestreden bepalingen een discriminatie ontstaan tussen, enerzijds, de voormalige adjudanten bij de rijkswacht en, anderzijds, de voormalige brigadecommandanten en andere commandanten van een politiebasiseenheid bij de voormalige rijkswacht.

A.24.3.2. Ten gronde voeren de verzoekende partijen aan dat de overheid een nieuw concept niet vermag te verantwoorden op grond van een mogelijke verstoring van het evenwicht tussen de leden van de voormalige BOB en die van de gerechtelijke politie, vermits die problemen enkel betrekking hebben op de werking van de federale recherche. Er is dan ook geen reden om de loopbaan van de personeelsleden van de andere delen van de politie te vertragen, inzonderheid gelet op het feit dat het personeel in de federale gerechtelijke pijler reeds allerlei afzonderlijke maatregelen heeft genomen.

Dat nieuwe bijkomende bevorderingsmogelijkheden worden gecreëerd via mobiliteit en via sociale promotie compenseert het nadeel dat de verzoekers leiden niet, vermits die een gedwongen mobiliteit met zich meebrengen en vermits er bijzonder veel kandidaten zullen zijn, onder meer door de nieuwe regels op het gebied van de valorisering van de brevetten.

A.24.4. De Ministerraad herhaalt in zijn memorie van wederantwoord dat de verzoekende partijen de bestreden bepalingen ten onrechte verwijten niet in de mogelijkheid te voorzien om, wanneer personeelsleden aan een bevordering verzaken, de openstaande plaatsen op te vullen door personeelsleden die normalerwijs pas later voor bevordering in aanmerking komen. In een dergelijke mogelijkheid was niet voorzien in de door het Hof vernietigde regeling en uit het arrest nr. 102/2003 vloeit ook niet voort dat in een dergelijke regeling diende te worden voorzien.

- B -

Ten aanzien van de bestreden bepalingen

B.1. De verzoekende partijen vorderen de vernietiging van een aantal bepalingen van de wet van 3 juli 2005 tot wijziging van bepaalde aspecten van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

In de zaken nrs. 3867 en 3868 is het beroep gericht tegen de artikelen 13, 15, 17 en 19 tot en met 31, in de zaak nr. 3872 tegen de artikelen 9, 11, 14, 19, 22, 23, 28 tot en met 30, 35, 37, 3° en 4°, 39, 42 en 44, in de zaak nr. 3880 tegen artikel 42 en in de zaak nr. 3883 tegen de artikelen 28 en 29 van de voormelde wet.

De bestreden bepalingen - met uitzondering van de artikelen 42 en 44 - maken deel uit van hoofdstuk IV van de voormelde wet van 3 juli 2005. Dat hoofdstuk heeft als opschrift : « Wijzigingen van Deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de

rechtspositie van het personeel van de politiediensten (‘ RPPol ’), bekrachtigd door de programmawet van 30 december 2001 ».

Die bepalingen luiden :

« Art. 9. Artikel XII.II.28 RPPol wordt aangevuld met het volgende lid :

‘ Onverminderd het eerste lid, kunnen de personeelsleden die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit onder het toepassingsgebied van artikel XII.II.26 vallen en die het in het tweede lid bedoelde weddesupplement voor wachtprestaties vóór die inwerkingtreding niet genoten, ervoor opteren om hun referentiebedrag te verhogen met 32 443 BEF (804,25 euro). Op dit bedrag wordt geen vermenigvuldigingsfactor toegepast. Deze optie gebeurt volgens de regels bepaald in artikel XII.XI.17, § 2, derde lid, 5°. ’ ».

« Art. 11. In tabel D1 van bijlage 11 RPPol worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de eerste kolom wordt een punt 1.3. ingevoegd, luidende :

‘ 1.3. Commissaris van politie eerste klasse ’;

2° in de tweede kolom, linkerkant, worden, ter hoogte van het punt 1.3., zes lijnen ingevoegd, luidende :

‘ O2 (960 000-1 430 000)

O2ir (1 075 200-1 601 600)

O3 (1 000 000-1 600 000)

O3ir (1 120 000-1 792 000)

O4 (1 110 000-1 773 000)

O4ir (1 176 600-1 879 380) ’;

3° in de tweede kolom, rechterkant, worden, ter hoogte van het punt 1.3., twee lijnen ingevoegd, luidende :

‘ O4bis (1 240 000-1 942 000)

O4bisir (1 314 400-2 058 520) ’;

4° in de derde kolom wordt, ter hoogte van het punt 1.3., een punt 3.26. ingevoegd, luidende :

‘ 3.26. Gerechtelijk afdelingscommissaris/Laboratorium-afdelingscommissaris/Afdelingscommissaris van de dienst telecommunicatie ’;

5° in de vierde kolom wordt, ter hoogte van het punt 1.3., één lijn ingevoegd, luidende :

‘ 1C : 1 226 247 - 1 753 613¹³ ’. ».

« Art. 13. In het RPPol wordt een artikel XII.IV.6 ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.IV.6. - § 1. Zijn volledig vrijgesteld van de basisopleiding van het middenkader, met inbegrip van de daaraan gekoppelde examens en opleidingsstages, de personeelsleden van het basiskader :

1° die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht;

2° die houder zijn van het brevet van inspecteur van politie bedoeld in het koninklijk besluit van 13 juli 1989 betreffende de opleiding en de bevordering tot de graden van inspecteur en hoofdinspecteur van politie alsmede van het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 juli 1989 betreffende het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, uitgereikt aan sommige leden van de gemeentepolitie.

§ 2. Zijn volledig vrijgesteld van de basisopleiding van het officierskader, met inbegrip van de daaraan gekoppelde examens en opleidingsstages :

1° de personeelsleden van het middenkader die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht;

2° de gewezen afdelingsinspecteurs die de loonschaal M5.2 genieten;

3° de personeelsleden die de loonschaal M6 genieten;

4° de personeelsleden die de loonschaal M7 of M7bis genieten.

§ 3. De personeelsleden bedoeld in § 2 zijn vrijgesteld van de kaderproef bedoeld in artikel 41 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten.

§ 4. De in § 2, 3°, bedoelde vrijstelling geldt vanaf 1 april 2004 en die bedoeld in § 3 vanaf 1 april 2006. ' ».

« Art. 14. In het RPPol wordt een artikel XII.IV.7 ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.IV.7. - De personeelsleden van het basiskader die, op de datum van de oprichting van een korps van de lokale politie, zijn aangewezen voor een betrekking in een opsporings- en recherchedienst van de lokale politie verkrijgen, voor de duur van die aanwijzing, op hun vraag en mits het volgen van de daartoe bestemde opleiding, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings. ’ ».

« Art. 15. In het RPPol wordt een artikel XII.VI.6*bis* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VI.6*bis*. - De personeelsleden bedoeld in artikel XII.IV.6, § 1, kunnen, zonder aanwezigheidsvoorwaarde in de huidige betrekking, via mobiliteit, meedingen naar betrekkingen die openstaan voor de hoofdinspecteurs van politie waardoor zij vervolgens, indien zij voor een dergelijke betrekking worden aangewezen via mobiliteit, in die graad worden benoemd.

De Koning kan de nadere regels van de in het eerste lid bedoelde mobiliteit bepalen. ’ ».

« Art. 17. In het RPPol wordt een artikel XII.VI.8*bis* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VI.8*bis*. - De personeelsleden bedoeld in artikel XII.IV.6, § 2, en de personeelsleden van het middenkader die reeds vóór 1 april 2001 de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en van officier van bestuurlijke politie hadden, alsmede de personeelsleden van het basiskader die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie, en hetzij ten minste twaalf jaar kaderanciënniteit hebben, hetzij houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat ten minste evenwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 1 bij de federale Rijksbesturen, kunnen, zonder aanwezigheidsvoorwaarde in de huidige betrekking, via mobiliteit, meedingen naar betrekkingen die openstaan voor de commissarissen van politie waardoor zij vervolgens, indien zij voor een dergelijke betrekking worden aangewezen via mobiliteit, in die graad worden benoemd.

De in het eerste lid bedoelde personeelsleden verkrijgen op de datum van hun benoeming in de graad van commissaris van politie de loonschaal O2.

De Koning kan de nadere regels van de in het eerste lid bedoelde mobiliteit bepalen. ’ ».

« Art. 19. In het RPPol wordt een artikel XII.VII.11*bis* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VII.11*bis*. - Er wordt voor de actuele personeelsleden die overeenkomstig artikel XII.II.21, derde lid, zijn ingeschaald in de loonschaal M5.2 en die houder zijn van het brevet voor de bevordering naar de loonschaal 2D, bedoeld in artikel 110 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten, of van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie, of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, een baremische loopbaan ingesteld voor de overgang tussen de loonschaal M5.2 en de loonschaal M7*bis* na achttien jaar kaderanciënniteit in het middenkader.

Deze hogere loonschaal in de baremische loopbaan wordt niet toegekend indien de geldende tweejaarlijkse functioneringsevaluatie “ onvoldoende ” is. ’

Art. 20. Voor het vroegere artikel XII.VII.15, § 3, eerste lid, 1°, a), RPPol, dat vernietigd is bij arrest nr. 102/2003 van 22 juli 2003 van het Arbitragehof en de beschikking tot verbetering ervan van 14 juli 2004, treedt een nieuw artikel XII.VII.15, § 3, eerste lid, 1°, a), RPPol in de plaats, luidende :

‘ a) de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie; ’

Art. 21. Artikel XII.VII.15 RPPol wordt vervangen als volgt :

‘ Art. XII.VII.15. - Gedurende vijf jaar, te rekenen vanaf 1 april 2006 en per vergelijkend examen, wordt een quota van 5 % van de vacatures voor de bevordering door overgang naar het middenkader voorbehouden aan de leden van het basiskader, laureaten van dit vergelijkend toelatingsexamen :

1° die houder zijn van het brevet van inspecteur van politie bedoeld in het koninklijk besluit van 13 juli 1989 betreffende de opleiding en de bevordering tot de graden van inspecteur en hoofdinspecteur van politie;

2° die houder zijn van het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 13 juli 1989 betreffende het brevet van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, uitgereikt aan sommige leden van de gemeentepolitie;

3° bedoeld in artikel 1, 6°, a), van het koninklijk besluit van 25 januari 2000 betreffende de benoeming en de bevordering van personeelsleden van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie die naar de rijkswacht overgeplaatst zijn en houdende diverse andere statuutbepalingen omtrent die personeelsleden, opgeheven bij het koninklijk besluit van 24 augustus 2001, en die laureaat zijn van de examens, georganiseerd in de spoorwegpolitie, tot het verkrijgen van de graad van ondertoezichtscommissaris;

4° bedoeld in artikel 1, 6°, b), van het koninklijk besluit van 25 januari 2000 betreffende de benoeming en de bevordering van personeelsleden van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie die naar de rijkswacht overgeplaatst zijn en houdende diverse andere statuutbepalingen omtrent die personeelsleden, opgeheven bij het koninklijk besluit van 24 augustus 2001, en die laureaat zijn van de examens, georganiseerd in de zeevaartpolitie, tot het verkrijgen van de graad van luitenant der zeevaartpolitie (20E);

5° die op grond van artikel XII.VII.26 zijn aangesteld in de graad van hoofdinspecteur van politie. ’

Art. 22. In het RPPol wordt een artikel XII.VII.15*bis* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VII.15*bis*. - In het raam van de bevordering door overgang naar het middenkader zijn de in artikel XII.VII.21 bedoelde personeelsleden van de federale politie vrijgesteld van de persoonlijkheidsproef bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 2°, en van het selectiegesprek bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 4°. ’

Art. 23. In het RPPol wordt een artikel XII.VII.15*ter* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VII.15*ter*. - In het raam van de bevordering door overgang naar het middenkader zijn de personeelsleden die bij toepassing van artikel XII.VII.26, tweede lid, zijn aangesteld in de graad van hoofdinspecteur van politie, gedurende vijf jaar te rekenen vanaf 1 april 2006, vrijgesteld van de persoonlijkheidsproef bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 2° en van het selectiegesprek bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 4°.

De personeelsleden, laureaten van het vergelijkende examen bedoeld in het eerste lid en geslaagd in de eventuele basisopleiding, worden, zonder mobiliteitsvereiste, benoemd in de graad van hoofdinspecteur van politie. ’

Art. 24. Artikel XII.VII.16, eerste lid, RPPol wordt vervangen als volgt :

‘ Art. XII.VII.16. - Gedurende vijf jaar te rekenen vanaf 1 april 2001 en per vergelijkend examen, wordt een quota van 25 % van de vacatures voor bevordering door overgang naar het officierskader voorbehouden aan de in artikel XII.IV.6, § 2, bedoelde personeelsleden, laureaten van dit vergelijkend toelatingsexamen. ’

Art. 25. In het RPPol wordt een artikel XII.VII.16*bis* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VII.16*bis*. - In het raam van de bevordering door overgang naar het officierskader zijn de in de artikelen XII.VII.23 en XII.VII.23*bis* bedoelde personeelsleden die zijn aangesteld in de graad van commissaris van politie, vrijgesteld van de kaderproef bedoeld in artikel 41 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten, evenals van de persoonlijkheidsproef bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 2°, en van het selectiegesprek bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 4°. ’

Art. 26. In het RPPol wordt een artikel XII.VII.16*ter* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VII.16*ter*. - Gedurende vijf jaar te rekenen vanaf 1 april 2006 wordt, per vergelijkend examen, een quota van 5 % van de vacatures voor de bevordering door overgang naar het officierskader voorbehouden aan de personeelsleden bedoeld in de artikelen XII.VII.24 en XII.VII.26 die zijn aangesteld in de graad van commissaris van politie. ’

De personeelsleden bedoeld in het eerste lid zijn vrijgesteld van de kaderproef bedoeld in artikel 41 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten, evenals van de persoonlijkheidsproef bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 2° en van het selectiegesprek bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 4°.

De personeelsleden, laureaten van het vergelijkende examen bedoeld in het eerste lid en geslaagd in de eventuele basisopleiding, worden, zonder mobiliteitsvereiste, benoemd in de graad van commissaris van politie met loonschaal O2. ’

Art. 27. In het RPPol wordt een artikel XII.VII.16*quater* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VII.16*quater*. - De personeelsleden die bij toepassing van artikel XII.VII.25 of XII.VII.26 zijn aangesteld in de graad van hoofdcommissaris van politie worden, zonder mobiliteitsvereiste, benoemd in de graad van hoofdcommissaris van politie, indien zij beantwoorden aan de voorwaarden bedoeld in artikel 32, 1°, 3° tot 5°, van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten. ’

Art. 28. Artikel XII.VII.17, eerste en tweede lid, RPPol wordt vervangen als volgt :

‘ In afwijking van artikel VII.II.6 en met uitzondering van het personeelslid bedoeld in artikel XII.VII.18, kan de hoofdinspecteur van politie die op de datum van de inwerkingtreding van dit artikel de loonschaal M5.2, M6, M7 of M7*bis* geniet, worden bevorderd tot de graad van commissaris van politie indien hij geen evaluatie “ onvoldoende ” geniet. ’

De in het eerste lid bedoelde bevorderingen gaan in, in de loop van het vijfde jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikel. Daartoe worden alle in het eerste lid bedoelde personeelsleden, per korps van oorsprong en per categorie van de respectieve graden

hoofdinspecteur eerste klasse, adjudant/adjudant-chef bij de rijkswacht, en gerechtelijk afdelingsinspecteur / laboratoriumafdelingsinspecteur / afdelingsinspecteur-electrotechnicus / afdelingsinspecteur voor gerechtelijke identificatie, gespreid over zeven jaren naar rata van, per jaar, één zevende van hun totaal aantal binnen hun categorie en dit in dalende volgorde van hun anciënniteit in die graad op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit artikel, aangevuld met de graadanciënniteit die zij sinds die inwerkingtreding tot 1 april 2005 hebben opgebouwd. Om die volgorde vast te stellen geldt een voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten bij de voormalige rijkswacht en, wat de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten betreft, van de afdelingsinspecteurs met de loonschaal 2D op de andere afdelingsinspecteurs. In geval van aanwijzing na 1 april 2005 voor een betrekking in de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, blijft de voormelde spreiding op het betrokken personeelslid van toepassing. ’

Art. 29. In artikel XII.VII.18 RPPol worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste en het tweede lid die samen met het derde lid § 1 zullen vormen, worden vervangen als volgt :

‘ § 1. In afwijking van artikel VII.II.6, kan de hoofdinspecteur van politie, lid van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, die op de datum van de inwerkingtreding van dit artikel de loonschaal M5.2, M6, M7 of M7bis geniet, worden bevorderd tot de graad van commissaris van politie, indien hij geen evaluatie “ onvoldoende ” geniet en voorzover de in § 2 bedoelde proportionaliteit wordt nageleefd.

De in het eerste lid bedoelde bevorderingen gaan in, in de loop van het vijfde jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikel. Daartoe worden alle in het eerste lid bedoelde personeelsleden, per korps van oorsprong en per categorie van de respectieve graden hoofdinspecteur eerste klasse, adjudant/adjudant-chef bij de rijkswacht, en gerechtelijk afdelingsinspecteur / laboratoriumafdelingsinspecteur / afdelings-inspecteur-electrotechnicus / afdelingsinspecteur voor gerechtelijke identificatie, gespreid over zeven jaren naar rata van, per jaar, één zevende van hun totaal aantal binnen hun categorie en dit in dalende volgorde van hun anciënniteit in die graad op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit artikel, aangevuld met de graadanciënniteit die zij sinds die inwerkingtreding tot 1 april 2005 hebben opgebouwd. Om die volgorde vast te stellen geldt een voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten bij de voormalige rijkswacht en, wat de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten betreft, van de afdelingsinspecteurs met de loonschaal 2D op de andere afdelingsinspecteurs. In geval van aanwijzing na 1 april 2005 voor een betrekking buiten de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, blijft de voormelde spreiding op het betrokken personeelslid van toepassing; ’

2° het artikel wordt aangevuld met de volgende paragrafen :

‘ § 2. De in § 1, eerste lid, bedoelde proportionaliteit bestaat uit de verhouding tussen het aantal in een officiersgraad benoemde en aangestelde personeelsleden die op 1 april 2001 deel uitmaken van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie en afkomstig zijn uit de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten, respectievelijk voormalige rijkswacht.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten tot commissaris van politie worden benoemd.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige rijkswacht en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige rijkswacht tot commissaris van politie worden benoemd en kunnen, vervolgens, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, nog actuele personeelsleden die tot het middenkader van de voormalige rijkswacht behoorden, in aanmerking komen voor de aanvulling.

§ 3. De personeelsleden die omwille van de in § 2 bedoelde proportionaliteitsvoorwaarde niet binnen de in § 1, tweede lid, bedoelde zeven jaren kunnen worden bevorderd, worden vanaf 2012 en uiterlijk tot 2015 in de graad van commissaris van politie benoemd volgens de nadere regels bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. ’

Art. 30. In artikel XII.VII.19 RPPol wordt een tweede lid ingevoegd, luidende :

‘ De personeelsleden die voor deze bevordering in aanmerking komen, zullen vooraf door de overheid naar hun intentie worden bevestigd. Hun schriftelijk antwoord tegen ontvangstbewijs, na een bedenktijd van drie maanden, is onherroepelijk. Het personeelslid dat geen antwoord verschaft binnen de gestelde termijn, wordt geacht definitief af te zien van deze bevorderingsmogelijkheid. ’

Art. 31. In het RPPol wordt een artikel XII.VII.23*bis* ingevoegd, luidende :

‘ Art. XII.VII.23*bis*. - De personeelsleden die het aantal opvullen bedoeld in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, worden, zolang zij lid blijven van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, aangesteld in de graad van commissaris van politie.

Voor het overige wordt het statuut van de in het eerste lid bedoelde personeelsleden bepaald overeenkomstig hun inschaling in het middenkader. ’ ».

« Art. 35. Artikel XII.XI.17, § 2, derde lid, RPPol wordt aangevuld als volgt :

‘ 5° vermeerderd met 32 443 BEF (804,25 euro), voor de personeelsleden die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit onder het toepassingsgebied van artikel XII.II.26 vallen, die het in artikel XII.II.28, tweede lid, bedoelde weddesupplement niet genoten en die voor die inaanmerkingneming opteren. Op straffe van onontvankelijkheid wordt die optie uitgevoerd via schriftelijk verzoek tegen ontvangstbewijs aan het sociaal secretariaat GPI binnen de drie maanden die volgen op de bekendmaking van dit punt 5° in het *Belgisch Staatsblad*.

In geval van de inaanmerkingneming van het voornoemde bedrag kunnen de personeelsleden evenwel, te definitieven en onherroepelijken titel, tot hun eventuele overgang naar de loonschaal O5 of O5ir, geen aanspraak maken op de toelagen bedoeld in de artikelen XI.III.6 en XI.III.10. ’ ».

« Art. 37. In artikel XII.XI.21 RPPol worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, vervallen de woorden ‘ dat het statuut had van personeelslid van het operationeel korps van de rijkswacht of van een gemeentepolitiekorps en ’;

2° in § 1, wordt tussen het tweede en het derde lid het volgende lid ingevoegd :

‘ Voor de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschaal M1.2, respectievelijk M2.2, respectievelijk M3.2, respectievelijk M4.2 of M5.2 of respectievelijk M7bis, wordt deze toelage evenwel beperkt tot het bedrag dat wordt berekend op de volgende manier : de wedde van een personeelslid met dezelfde geldelijke anciënniteit en de analoge baremische loopbaan dat respectievelijk is ingeschaald in de loonschaal M1.1, M2.1, M3.1, M4.1 of M7, vermeerderd met de toelage bedoeld in het tweede lid, 1°, verminderd met zijn eigen wedde en, in voorkomend geval, de toelage bedoeld in artikel XII.XI.51, § 1. ’;

3° in § 2 vervallen de woorden ‘ bepaald in artikel XII.VII.22 evenals zij ’ en worden de woorden ‘ in hetzelfde artikel XII.VII.22 ’ vervangen door de woorden ‘ door Ons ’;

4° § 3 wordt aangevuld met het volgende lid :

‘ Indien evenwel het recht op de bijkomende toelage van een personeelslid is beëindigd door zijn aanwijzing voor een betrekking bij het Under Cover Team van de Directie van de Speciale Eenheden van de federale politie, de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie, de Gemengde Antiterroristische Groepering, de Dienst Enquêtes voor de politiediensten bij het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten of de Dienst Enquêtes voor de inlichtingendiensten bij het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingendiensten, wordt dit recht heropend indien het na afloop van de voornoemde aanwijzing daarop volgend opnieuw wordt aangewezen voor een dienst bedoeld in § 1. ’ ».

« Art. 39. In artikel XII.XI.24 RPPol worden de volgende aanpassingen aangebracht :

1° in het eerste lid, 1°, *in fine*, worden de woorden ‘ de recherschool van de federale politie of f), ’ ingevoegd tussen het woord ‘ e), ’ en de woorden ‘ of in een andere algemene directie ’;

2° het eerste lid, 1°, wordt aangevuld als volgt :

‘ f) bij de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie, de Gemengde Antiterroristische Groepering, de Dienst Enquêtes voor de politiediensten bij het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten of de Dienst Enquêtes voor de inlichtingendiensten bij het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingendiensten. ’ ».

« Art. 42. In dezelfde wet wordt een artikel *5bis* ingevoegd, luidende :

‘ Art. *5bis*. - § 1. De personeelsleden van het basiskader en het middenkader hanteren voor de uitoefening van hun ambt en voor de duur van hun aanwijzing voor een betrekking in de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, de functionele titel “ rechercheur ”.

De benoemde en aangestelde commissarissen van politie en de commissarissen van politie eerste klasse hanteren voor de uitoefening van hun ambt en voor de duur van hun aanwijzing voor een betrekking in de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, de functionele titel “ gerechtelijk commissaris ”.

§ 2. Op beslissing van de gemeente- of politieraad hanteren de personeelsleden van het basiskader en het middenkader voor de uitoefening van hun ambt en voor de duur van hun aanwijzing voor een betrekking in een opsporings- en recherchedienst van de lokale politie, de functionele titel “ rechercheur ”. ’ ».

« Art. 44. In dezelfde wet wordt een artikel 135*bis*, ingevoegd, luidende :

‘ Art. 135*bis*. - In afwijking van artikel 3 worden de in punt 1.3. van tabel D1 van bijlage 11 RPPol bedoelde commissarissen van politie eerste klasse in hiërarchische orde gerangschikt tussen de commissarissen van politie en de hoofdcommissarissen van politie. ’ ».

Wat de zaak nr. 3867 betreft

Ten aanzien van de bevoegdheid van het Hof

B.2.1. De verzoekende partij in de zaak nr. 3867 voert een tweede middel aan, afgeleid uit een schending van artikel 184 van de Grondwet door de artikelen 15 en 17 van de wet van 3 juli 2005, in zoverre die bepalingen erin voorzien dat « de Koning [...] de nadere regels van de in het eerste lid bedoelde mobiliteit [kan] bepalen ».

Die bepalingen zouden volgens die partij zijn aangenomen om de Koning ertoe in staat te stellen de kansen van niet-brevethouders in de mobiliteitsprocedures te vrijwaren. Die partij is evenwel van oordeel dat die aangelegenheid betrekking zou hebben op essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de geïntegreerde politiedienst, die krachtens artikel 184 van de Grondwet « bij de wet » zouden moeten worden geregeld, zodat die aangelegenheid niet aan de Koning zou kunnen worden gedelegeerd.

B.2.2. Noch artikel 142 van de Grondwet, noch de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof hebben het Hof de bevoegdheid verleend om wetskrachtige normen rechtstreeks aan artikel 184 van de Grondwet te toetsen.

B.2.3. Het Hof is derhalve niet bevoegd om kennis te nemen van het tweede middel, aangevoerd in de zaak nr. 3867.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het tweede, het derde, het zesde en het achtste onderdeel van het eerste middel

B.3.1. Volgens de Ministerraad zouden het tweede, het derde, het zesde en het achtste onderdeel van het eerste middel, aangevoerd in de zaak nr. 3867, niet ontvankelijk zijn. De houders van een brevet van officier bij de gemeentepolitie zouden immers het voordeel van de maatregelen die in die vier onderdelen van het middel worden bestreden kunnen genieten. De verzoekende partij zou evenmin aantonen hoe die maatregelen rechtstreekse en ongunstige gevolgen voor de loopbaan van de brevethouders van de toenmalige gemeentepolitie zouden kunnen hebben, zodat de voormelde onderdelen van het middel niet ontvankelijk zouden zijn wegens ontstentenis van belang.

B.3.2.1. De verzoekende partij is een vzw die beoogt de belangen te behartigen van de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie.

B.3.2.2. Wanneer een vereniging zonder winstoogmerk die niet haar persoonlijk belang aanvoert, voor het Hof optreedt, is vereist dat haar maatschappelijk doel van bijzondere aard is en, derhalve, onderscheiden van het algemeen belang; dat zij een collectief belang verdedigt; dat haar maatschappelijk doel door de bestreden norm kan worden geraakt; dat ten slotte niet blijkt dat dit maatschappelijk doel niet of niet meer werkelijk wordt nagestreefd. Te dezen is aan die voorwaarden voldaan.

B.3.2.3. Nu de verzoekende partij belang heeft bij het beroep tot vernietiging, dient zij niet daarenboven te getuigen van een belang bij elk van de middelen of de onderdelen van de middelen die zij aanvoert.

B.3.3. De excepties van de Ministerraad ten aanzien van de voormelde vier onderdelen van het middel worden verworpen.

Ten gronde

B.4. Het koninklijk besluit van 30 maart 2001 (« RPPol ») regelt de rechtspositie van het personeel van de geïntegreerde politiedienst. Deel XII van dat besluit, waarin de overgangsbepalingen zijn opgenomen, werd bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001. Bij het arrest nr. 102/2003 van 22 juli 2003 vernietigde het Hof een aantal bepalingen van het bekrachtigde deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001.

De bestreden wet van 3 juli 2005 strekt in hoofdzaak ertoe gevolg te geven aan het voormelde arrest nr. 102/2003. Daarbij is het volgens de parlementaire voorbereiding de bedoeling de door het Hof vastgestelde discriminaties te verhelpen. Voorts bevat de voormelde wet een aantal punctuele statutaire aanpassingen, onder meer inzake de mobiliteitsprocedure en de aanstellingen, die met het voormelde arrest geen verband houden (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, p. 3).

De drie bekommernissen die aan de wet van 3 juli 2005 ten grondslag liggen met het oog op de bijsturing van bepaalde inschalingsregels en overgangsregelingen, werden in de parlementaire voorbereiding als volgt verwoord :

« 1° uiteraard moesten de oplossingen juridisch steek houden en een afdoend antwoord bieden op de door het Hof gevolgde redeneringen en getrokken besluiten;

2° in de tweede plaats moest zorg worden gedragen voor de in 2001 bereikte evenwichten. Er werd dus eerder gedacht in termen van continuïteit dan in termen van *tabula rasa*;

3° voorts was men ook de budgettaire gevolgen indachtig. Bij het zoeken naar oplossingen heeft men dus getracht de kost zoveel mogelijk te beperken.

Daarbij mochten de bijsturingen of aanpassingen geen hypotheek leggen op de goede werking van de politiediensten. Het verband met het tweede uitgangspunt lag daarbij voor de hand.

Vervolgens was het zaak zich te hoeden voor nieuwe domino-effecten en ten slotte zouden, in de mate van het mogelijke, simpele en transparante oplossingen de voorkeur krijgen op complexe constructies. Dat is evenwel in overgangstoestanden en zeker in het licht van zo'n ingewikkelde en technische statutaire hervorming jammer genoeg soms een vrome wens... » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, pp. 4-5).

B.5. De aanneming van regels die ertoe strekken in een eenheidspolitie personeelsleden te integreren die afkomstig zijn van drie politiekorpsen waarbij die korpsen, wegens de specifieke opdrachten waarvoor ze instonden, aan verschillende statuten waren onderworpen, impliceert dat aan de wetgever een voldoende beoordelingsmarge wordt gelaten, opdat een hervorming van een dergelijke omvang kan slagen.

Zulks geldt evenzeer wanneer, zoals te dezen, de wetgever in die aangelegenheid opnieuw optreedt en zulks, in grote mate, om uitvoering te geven aan een arrest van het Hof.

Hoewel het niet aan het Hof staat zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de wetgever, is het, daarentegen, ertoe gemachtigd te onderzoeken of de wetgever maatregelen heeft genomen die redelijkerwijze verantwoord zijn ten aanzien van de door hem nagestreefde doelstellingen.

Bij dat onderzoek dient er mee rekening te worden gehouden dat het te dezen gaat om een bijzonder complexe aangelegenheid waarbij een regel die betrekking heeft op sommige aspecten ervan en die door bepaalde categorieën van personeelsleden als discriminerend kan worden ervaren, deel uitmaakt van een algehele regeling die tot doel heeft die politiekorpsen die elk hun eigen kenmerken hadden, te integreren. Hoewel sommige onderdelen van zulk een regeling, afzonderlijk beschouwd, relatief minder gunstig kunnen zijn voor bepaalde categorieën van personeelsleden, zijn zij daarom nog niet noodzakelijk zonder redelijke verantwoording indien die regeling in haar geheel wordt onderzocht. Het Hof dient rekening te houden met het feit dat een vernietiging van bepaalde onderdelen van een dergelijke regeling het algehele evenwicht ervan zou kunnen verstoren.

B.6. Het eerste middel in de zaak nr. 3867 is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Dat middel bestaat uit negen onderdelen.

Eerste onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867

B.7. De verzoekende partij voert een discriminatie aan tussen, enerzijds, de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie en, anderzijds, de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van gerechtelijke politie.

Zij vordert de vernietiging van de artikelen 13, 15, 17, 20, 21 en 24 van de wet van 3 juli 2005. Nu de geslaagden van de voormalige gerechtelijke politie opnieuw automatisch in het officierskader worden ingeschaald, zou ook het brevet van officier van de gemeentepolitie automatisch moeten worden gevaloriseerd en zulks met ingang van 1 april 2001. De valorisatieregels zouden in de praktijk geen oplossing bieden, aangezien ze niet tot een daadwerkelijke benoeming in het officierskader zullen leiden. Die partij wenst de bestreden bepalingen in die zin aangepast te zien dat de brevethouders van de gemeentepolitie automatisch worden ingeschaald in het officierskader (loonschaal O2) vanaf 1 april 2001.

B.8.1. De bestreden artikelen 13, 15, 17, 20, 21 en 24 van de wet van 3 juli 2005 hebben betrekking op de valorisatie van eertijds verworven brevetten.

Krachtens artikel 48, 2°, van de wet van 3 juli 2005 hebben de artikelen 13, 20 en 24 uitwerking met ingang van 1 april 2001. Krachtens artikel 48, 5°, treedt artikel 21 in werking op 1 april 2006.

B.8.2. In het arrest nr. 102/2003, verbeterd bij de beschikking van 14 juli 2004, heeft het Hof, in het bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 bekrachtigde deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, onder meer het artikel XII.VII.15, § 3, eerste lid, 1°, a), vernietigd.

Die vernietigde bepaling luidde :

« a) de houders van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie; ».

De vernietiging van die bepaling wordt in B.41.5.2 van het arrest nr. 102/2003 als volgt gemotiveerd :

«De door de Ministerraad aangevoerde elementen om te verantwoorden dat de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris een automatische bevordering tot de graad van officier genieten, in tegenstelling tot de beginnenden die als leidraad hebben gediend bij de valorisatie van de diploma's van toepassing op alle leden van de voormalige politiekorpsen, maken het niet mogelijk op relevante en redelijke wijze het verschil in behandeling te verantwoorden dat aldus wordt gemaakt tussen de voormelde geslaagden en de geslaagden voor het examen voor officier bij de gemeentepolitie. Het is immers niet aangetoond dat die beide categorieën van geslaagden zich in dermate verschillende situaties bevonden dat ze op verschillende wijze dienden te worden behandeld ».

De beschikking van 14 juli 2004, waarbij het arrest nr. 102/2003 werd verbeterd, wijzigt die motivering inhoudelijk niet.

B.8.3. In de parlementaire voorbereiding van de wet van 3 juli 2005 worden de nieuwe valorisatieregels van de eertijds verworven brevetten uitvoerig toegelicht.

De memorie van toelichting vermeldt :

« Een derde onderwerp heeft uitstaans met de valoriseringsregels van de eertijds behaalde brevetten. In die context meent het Hof, geadieerd door houders van het brevet van officier van gemeentepolitie, dat laatstgenoemd brevet, getoetst aan het brevet officier GPP, in verhouding minder goed werd gevaloriseerd. Zoals hierna omstandig zal worden toegelicht en daartoe gehouden door de beschikking tot verbetering van het Arbitragehof van 14 juli 2004, werd die discriminatie teniet gedaan door het voorzien in nieuwe valoriseringsregels inzake de brevetten, waarvan sommige onmiddellijk in werking zullen treden. Op eigen initiatief voegt de overheid daaraan een aantal valoriseringsregels inzake de aangestelden toe » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, p. 5).

« Het ontworpen artikel 13 alsmede de ontworpen artikelen 15, 17, 20, 21, 24, 34 en 36 hebben betrekking op de valorisering van eertijds verworven brevetten en vergen ongetwijfeld een omstandige toelichting.

De voormelde ontworpen artikelen houden rechtstreeks verband met artikel 20 van het ontwerp. Dat laatste slaat op artikel XII.VII.15 RPPol en verdient in het licht van voormelde beschikking tot verbetering van het Arbitragehof van 14 juli 2004, een diepgaande analyse. De juridische discussie die is gerezen en die het Hof heeft beslecht, is er één tussen de houders van het brevet van officier van gemeentepolitie en de toenmalige laureaten officier van de ex-GPP.

Voor de eerste categorie voorziet het RPPol valoriseringsregels in het raam van de overgang naar het middenkader (artikel XII.VII.15 RPPol) en het officierskader (artikel XII.VII.16 RPPol). Het brevet van officier van gemeentepolitie leidt concreet tot gereserveerde quota bij de bevorderingsexamens en tot een volledige vrijstelling van de navolgende basisopleiding. Dit neemt dus niet weg dat die brevethouders steeds aan het algemeen vergelijkend examen van sociale promotie moeten deelnemen vooraleer vervolgens, bij mobiliteit een ambt van de beoogde graad te kunnen bekomen en te kunnen worden benoemd. Meer nog, één van de basisbeginselen van het overgangsrecht is dat leden van het basiskader met een brevet (o.a. dat van officier van gemeentepolitie) geen twee kadersprongen ineens kunnen doen en dus niet rechtstreeks via interne procedures kunnen meedingen voor examens en bedieningen van officier: de valorisering van hun brevet geschiedt dus via een tussenstap in het middenkader. In zijn overweging onder punt 42.1 van het arrest erkent het Hof impliciet de bezorgdheid om brevetten van eertijds op een evenwichtige wijze te valoriseren, gegeven het feit dat er ‘ verschillen bestonden tussen de verschillende korpsen, met name vanuit het oogpunt van toegang tot de opleiding ’.

Wat de tweede categorie betreft, de laureaten officier van de voormalige GPP, zij werden bij de inschaling in het nieuwe statuut op 1 april 2001 onmiddellijk ingeschaald en dus benoemd in de graad van commissaris.

Op grond van die toestand vernietigde het Hof artikel XII.VII.15 [...].

Met de beschikking van 14 juli 2004 corrigeerde het Arbitragehof het arrest in kwestie en besloot tot de partiële vernietiging van het artikel. Concreet wordt artikel XII.VII.15, § 3, eerste lid, 1°, a), RPPol vernietigd.

Zoals de Raad van State doet opmerken, moet worden vastgesteld dat de valorisering van de brevetten door de in dit ontwerp opgenomen bepalingen en meer bepaald door de ontworpen artikelen 15 en 17 wordt uitgebreid. Die uitbreiding is zelfs substantieel: de vereiste van een vergelijkend examen vervalt en de betrokken personeelsleden kunnen bij een vacature via de mobiliteitsprocedure hun kans grijpen om hun brevet te verzilveren. Vraag is dan of dit afdoende tegemoetkomt aan de censuur van het Hof. De overheid meent van wel, nu beide categorieën, zijnde enerzijds de laureaten-officier van de voormalige GPP en anderzijds de andere bedoelde gebrevetteerden, gelijk worden behandeld. Inderdaad, door invulling van vacatures kunnen zij allen, zonder onderscheid en zonder bijkomende vergelijkende examens, worden benoemd in het hoger kader. Op grond van de toenmalige reële encadreringsbehoeften werden de betrokken laureaten officier GPP, na hun vergelijkende proeven, naar de basisopleiding gestuurd. Daarom hun benoeming op 1 april 2001 in het reeds door hen *de facto* bezette ambt: door het Arbitragehof bestempeld als een maatregel die niet zonder verantwoording is (zie punt B.26.3. van het arrest). De tweede categorie, waaronder de gebrevetteerde officieren van de gemeentepolitie, kunnen dus voortaan ook hun benoeming via eenzelfde concept betrachten, weliswaar in ‘ uitgesteld relais ’ omdat zij niet werden opgeleid op grond van reële encadreringsbehoeften. Zodoende wordt de gelijkheid bewerkstelligd en wordt de door het Hof als relevant bestempelde maatregel (zie punt B.26.3. van het arrest) in stand gehouden; dit alles zonder de grondvesten van een werkbaar HRM-beleid onderuit te halen, want ook dit is, gelet op het openbaar belang, een essentiële parameter in de redenering. [...]

Inzake de brevetten zijn verder de ontworpen artikelen 15 en 17 van groot belang. Zij voorzien immers, zoals hiervoor reeds aangestipt, in een meer doorgedreven valorisering van de brevetten, waaronder o.a. dat van officier van gemeentepolitie. Concreet wordt voor de in die artikelen bedoelde personeelsleden voorzien in een bijkomende bevorderingsmogelijkheid via loutere mobiliteit. De bedoeling is om hen permanent (*ad vitam*) de mogelijkheid te bieden om rechtstreeks, dus zonder een voorafgaand vergelijkend examen, deel te nemen aan de mobiliteit voor ambten van het middenkader, respectievelijk officierskader en met een benoeming tot gevolg zo zij laureaat zijn van die mobiliteitsprocedure. Het betreft een maatregel die het dus *in concreto* mogelijk maakt voor o.a. de middenkaders-gebrevetteerden-officier van de voormalige gemeentepolitie om via een mobiliteitsprocedure, met andere woorden zonder bijkomende examens en dus net zoals vroeger, ambten van officier aan te vragen en eventueel te worden benoemd. Die mogelijkheid wordt zelfs opengetrokken naar de basiskaders-gebrevetteerden-officier die ofwel een universitair diploma bezitten ofwel 12 jaar kaderanciënniteit tellen. Daarmee wordt dus het verbod op de twee-kadersprong opgeheven, weliswaar onder diploma- dan wel anciënniteitsvoorwaarde. [...]

Gelet op de voorgenomen oplossing, kan artikel XII.VII.15 RPPol worden hersteld in zijn oude versie, d.w.z. in zijn versie vóór de vernietiging van een deel ervan door het voormelde rectificatie-arrest van het Arbitragehof. Dit is het voorwerp van het ontworpen artikel 20.

Het ontworpen artikel 21 vervangt vanaf 1 april 2006 het voormelde herstelde artikel XII.VII.15 RPPol. Concreet zal er vanaf dan een nieuwe valoriseringsregel gelden voor de brevetten die een gedeeltelijke vrijstelling van de basisopleiding tot het middenkader impliceren, namelijk een gereserveerd quotum van 5 % bij de ingangsproeven.

Gelet op het ontworpen artikel 13 moeten dan ook, in het raam van de bevordering door overgang naar het officierskader, alle als dusdanig beschouwde gebrevetteerden worden opgenomen in de actueel gereserveerde quota van 25 % bedoeld in artikel XII.VII.16 RPPol. Vandaar het ontworpen artikel 24 » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, pp. 13-17).

B.8.4. De bestreden artikelen 13, 15, 17, 20, 21 en 24 strekken in hoofdzaak ertoe in nieuwe valorisatieregels inzake de brevetten te voorzien. Aldus beoogt de wetgever volgens de voormelde parlementaire voorbereiding gevolg te geven aan de gedeeltelijke vernietiging van artikel XII.VII.15 RPPol door het arrest nr. 102/2003, verbeterd bij de beschikking van 14 juli 2004.

De valorisatie van de brevetten wordt op substantiële wijze uitgebreid, mede in het voordeel van de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie :

- zij worden volledig vrijgesteld van de basisopleiding van het middenkader en van het officierskader, met inbegrip van de daaraan gekoppelde examens en opleidingsstages (artikel 13);

- zij worden vrijgesteld van de kaderproef, bedoeld in artikel 41 van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten (artikel 13);

- zij krijgen, zonder aanwezigheidsvoorwaarde in de huidige betrekking, toegang tot het hogere kader bij mobiliteit (artikel 15 met betrekking tot het middenkader en artikel 17 met betrekking tot het officierskader);

- zij worden opgenomen in een quotum van 25 pct. van de vacatures voor bevordering door overgang naar het officierskader (artikel 24).

Gelet op die valorisatieregels heeft de wetgever het vernietigde artikel XII.VII.15, § 3, eerste lid, 1°, a), RPPol voor een periode van vijf jaar hersteld (artikel 20), namelijk van 1 april 2001 tot en met 31 maart 2006 (artikel 48, 2°).

Vanaf 1 april 2006 vervangt artikel 21 de voormelde herstelde bepaling (artikel 48, 5°). Vanaf die datum zal een nieuwe valorisatieregeling gelden « voor de brevetten die een gedeeltelijke vrijstelling van de basisopleiding tot het middenkader impliceren, namelijk een gereserveerd quotum van 5 % bij de ingangsproeven » (*Parl. St., Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, p. 17*).

B.8.5. Door de mogelijkheden tot valorisatie van de brevetten - in het voordeel van onder meer de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie - wezenlijk uit te breiden, heeft de wet van 3 juli 2005 de rechtspositie van die brevethouders aanzienlijk verbeterd.

Zulks neemt evenwel niet weg dat het verschil in behandeling tussen, enerzijds, de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie en, anderzijds, de geslaagden voor het examen voor bevordering tot de graad van officier van de gerechtelijke politie door de bestreden bepalingen niet volledig wordt opgeheven : de daadwerkelijke valorisatie van het brevet van officier van de gemeentepolitie zal afhangen van het openstaan van een betrekking van het beoogde niveau, terwijl de voormelde geslaagden bij de gerechtelijke politie automatisch in het officierskader kunnen worden benoemd en zulks vanaf 1 april 2001.

B.8.6. Mede gelet op de voormelde substantiële uitbreiding van de valorisatieregels, blijkt het te dezen niet onredelijk de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie niet toe te staan tevens het voordeel te genieten van een automatische overgang, met terugwerkende kracht vanaf 1 april 2001, naar het officierskader, rekening houdend met de verschillen die tussen de verschillende korpsen bestonden, met name vanuit het oogpunt van toegang tot de opleiding.

Immers, bij de voormalige korpsen was die toegang niet dezelfde, aangezien bij het ene korps wel, en bij het andere niet, de toestemming tot deelname aan de officiersopleiding afhankelijk was van de reële omkaderingsbehoeften, met als gevolg dat het aanbod van houders van een brevet in het ene korps aanzienlijk groter was dan de werkelijke behoeften, terwijl zulks niet of nauwelijks het geval was in het andere korps. Dat verschil in instroom bij de toegang tot de opleiding kan te dezen redelijkerwijze het bekritiseerde verschil in behandeling verantwoorden.

B.8.7. Bovendien kan het de wetgever niet worden verweten dat hij bij het aannemen van de bestreden bepalingen tevens rekening heeft gehouden met de functionele en de budgettaire gevolgen van de ontworpen maatregelen en met de goede werking van de politiediensten. In die omstandigheden kan geredelijk worden aangenomen dat de wetgever niet alle verzuchtingen van alle betrokken personeelsleden heeft kunnen inwilligen. Zulks geldt des te meer, nu de bestreden maatregelen niet alleen geen afbreuk doen aan de rechten die eerder door de wetgever aan de brevethouders van de toenmalige gemeentepolitie werden toegekend, maar daarenboven voorzien in een substantiële uitbreiding van de valorisatieregels, zoals in B.8.4 aangegeven.

B.8.8. Het eerste onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867 is niet gegrond.

Tweede, zesde en achtste onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867

B.9. De bestreden artikelen 13, 19, 28 en 29 zouden een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de hoogste graden van de middenkaders van de drie voormalige korpsen (zelfs diegenen die geen officiersopleiding hebben genoten) en, anderzijds, de houders van een

brevet van officier van de gemeentepolitie, doordat zowel de brevethouders als de personeelsleden die de loonschalen M5.2, M6, M7 of M7*bis* genieten en die niet in het bezit zijn van een brevet van officier van de gemeentepolitie, tot de graad van commissaris kunnen worden bevorderd (tweede onderdeel).

De bestreden artikelen 13, 15, 17, 20, 21, 24, 28 en 29 zouden een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de brevethouders en, anderzijds, de niet-brevethouders, doordat de niet-brevethouders kunnen doorstromen naar het officierskader zonder dat zij een officiersopleiding hebben genoten, terwijl de brevethouders wel zulk een opleiding hebben genoten, zodat het brevet van officier van de gemeentepolitie niet zou worden gevaloriseerd (zesde onderdeel).

Het bestreden artikel 13, § 2, 1°, zou een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de houders van een brevet van hoofdonderofficier/adjudant bij de rijkswacht en, anderzijds, de houders van een brevet van officier bij de gemeentepolitie, doordat de brevetten van beide categorieën worden gelijkgesteld, inzonderheid op het vlak van de vrijstelling van de basisopleiding van het officierskader, met inbegrip van de daaraan gekoppelde examens en opleidingsstages. Daarom zou in artikel 13, § 2, 1°, de zinsnede « of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht » moeten worden vernietigd (achtste onderdeel).

B.10.1. In zoverre het tweede onderdeel van het middel tegen artikel 19 is gericht, voldoet het niet aan de vereisten, neergelegd in artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, aangezien het niet uiteenzet in welk opzicht de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door het bestreden artikel 19 zouden zijn geschonden.

B.10.2. In zoverre het tweede, het zesde en het achtste onderdeel betrekking hebben op de artikelen 13, 15, 17, 20, 21 en 24 en in zoverre de grieven van de verzoekende partij tegen die bepalingen de nieuwe valorisatieregels inzake de brevetten tot voorwerp hebben, wordt verwezen naar het antwoord dat het Hof daaromtrent reeds heeft gegeven (B.8.1-B.8.8).

B.10.3. Het onderzoek van de voormelde drie onderdelen van het middel is aldus beperkt tot de artikelen 28 en 29 van de wet van 3 juli 2005 die betrekking hebben op het systeem van de « rode loper ».

B.10.4. Het systeem van de « rode loper » wordt in de parlementaire voorbereiding als volgt toegelicht :

« Artikel 28 van het ontwerp, samen te lezen met de ontworpen artikelen 29 [tot en met 31], slaat op wat men ondertussen de ‘ rode loper ’ is gaan noemen. Concreet betreft dit de mogelijkheid voor de personeelsleden van de hoogste middenkaders van de voormalige politiekorpsen om op termijn te kunnen overgaan naar het hogere kader, zijnde het officierskader. Die regeling ligt vervat in artikel XII.VII.17 RPPol, vernietigd door het Arbitragehof ‘ in zoverre het niet van toepassing is op de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C ’.

[...] [Die vernietiging] stelde de overheid voor een waar dilemma: ofwel voor iedereen die bevorderingsmogelijkheid behouden, met dan inclusief de toegevoegde 2C's (*i.e.* een uitbreiding van de ‘ rode loper ’), ofwel de begunstigden van die maatregel herzien en er de adjudanten uit lichten om zodoende de discriminatie t.o.v. de 2C's uit de rechtsorde te laten verdwijnen (*i.e.* een inkrimping van de ‘ rode loper ’). Uiteindelijk werd geopteerd om eenieders rechten op die bevordering te vrijwaren en dus de 2C's onder het toepassingsgebied van het gewraakte artikel te brengen, weliswaar met nieuwe uitvoeringsmodaliteiten die van toepassing zullen zijn op alle begunstigden » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, pp. 20-21).

De Minister van Binnenlandse Zaken wijst omtrent de inschaling van de ex-afdelingsinspecteurs 2C in het systeem van de « rode loper » op het volgende :

« Het Hof stelt dat - naar analogie met de adjudanten-chefs en adjudanten van de rijkswacht - de ex-afdelingsinspecteurs 2C dezelfde statutaire voordelen moeten genieten als deze uit de categorie 2D. Dit houdt in dat zij dus ook moeten vallen onder de regeling van de ‘ rode loper ’; met name : op gewone aanvraag en op korte termijn benoemd kunnen worden in de graad van commissaris. Gewoon gevolg geven aan de opmerking van het Hof betekende een aanvoer van een 400-tal nieuwe officieren, op 2 jaar tijd, in de federale recherche. Dit bleek onverantwoord om verschillende redenen: verstoring van de correcte werking van de federale recherche die in een zo korte tijdspanne onmogelijk zoveel officieren kan opslorpen, verstoring van het evenwicht binnen die federale recherche tussen de ex-BOB'ers en de ex-GPP'ers en de budgettaire weerslag van de maatregel.

Gelet op de budgettaire weerslag van de bijkomende benoeming van deze 400 personeelsleden, zal de ‘ rode loper ’ gespreid worden over zeven in plaats van over vijf jaar om het evenwicht in de federale recherche niet te snel te verstoren. Daarenboven zullen er twee afzonderlijke ‘ rode lopers ’ zijn: één voor de federale recherche en één voor de rest van de politie. In de federale recherche zal men ervoor zorgen dat er nooit méér officieren afkomstig van de twee oude korpsen aanwezig zijn dan het aantal dat aanwezig was op 1 april

2001. Bovendien zal er bij de jaarlijkse toepassing van de ‘ rode loper ’ in de federale recherche voor gezorgd worden dat een proportionaliteit in stand wordt gehouden die overeenstemt met de verhouding tussen het aantal op 1 april 2001 aanwezige officieren van de vroegere rijkswacht en het aantal van de voormalige GPP’ers » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/004, p. 29).

B.10.5. In het arrest nr. 102/2003 vernietigde het Hof het bekrachtigde artikel XII.VII.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « in zoverre het niet van toepassing is op de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C ».

Die vernietiging werd als volgt gemotiveerd :

« B.23.4.2. Uit de memorie van de Ministerraad blijkt dat de verantwoording van die maatregel gelegen was in de objectieve vaststelling dat, indien de adjudanten en adjudant-chefs, niet-brigadecommandanten, opleidingen hadden genoten en profielen vertoonden die min of meer vergelijkbaar waren met die van de adjudanten en adjudant-chefs, brigadecommandanten, en men hen dus op middellange termijn (vijf jaar en meer) moest toestaan eveneens over te gaan naar het officierskader, het billijk was op dezelfde wijze te handelen wanneer het om andere hogere categorieën van de voormalige gemeentepolitie (M6) en de voormalige gerechtelijke politie (M7bis) ging.

De Ministerraad legt echter niet uit en het Hof ziet niet in hoe redelijkerwijze kan worden verantwoord dat een verschillende behandeling is voorbehouden aan de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C en 2D, terwijl enkel een anciënniteit van drie jaar en een proef voor verhoging in weddeschaal de inspecteurs 2D van de inspecteurs 2C onderscheiden, en terwijl de adjudanten en de adjudant-chefs, ten aanzien van wie, inzake diploma en opleiding, minder hoge eisen werden gesteld om de functie te verkrijgen, in de bestreden bepaling op identieke wijze worden behandeld en terwijl een anciënniteit van veertien jaar de adjudant-chefs van de adjudanten onderscheidt.

Voor het overige stelt het Hof vast dat de afdelingsinspecteurs 2C en 2D de hogere categorie van het middenkader binnen de voormalige gerechtelijke politie vormden, net zoals de adjudanten en adjudant-chefs binnen de voormalige rijkswacht.

B.23.4.3. In zoverre het bekrachtigde artikel XII.VII.17 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 niet van toepassing is op de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C, is het middel gegrond ».

B.10.6. Door ervoor te kiezen ook de gerechtelijke afdelingsinspecteurs 2C onder het toepassingsgebied van het gewraakte artikel te brengen en zodoende het verschil in behandeling tussen afdelingsinspecteurs 2C en afdelingsinspecteurs 2D op te heffen, is de wetgever tegemoet gekomen aan de voormelde grondwettigheidskritiek van het Hof.

De omstandigheid dat die regeling gepaard gaat met nieuwe uitvoeringsmodaliteiten - inzonderheid betrekking hebbend op de spreiding in de tijd van het systeem van de « rode loper » - doet daaraan niets af, nu die modaliteiten op alle begunstigden van toepassing zijn.

Voor het overige zijn de bestreden maatregelen niet onevenredig met de in B.4 in herinnering gebrachte bekommernissen van de wetgever.

B.10.7. Het tweede, het zesde en het achtste onderdeel van het eerste middel, aangevoerd in de zaak nr. 3867, zijn niet gegrond.

Derde onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867

B.11. Volgens de verzoekende partij zouden de bestreden artikelen 22, 23, 25, 26 en 27 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de aangestelden en, anderzijds, de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, doordat die brevethouders geen aanspraak zouden kunnen maken op de voordelen die aan de aangestelden worden toegekend, inzonderheid op het vlak van de vrijstelling van nakoming van een aantal voorwaarden voor toelating en/of van de selectietests.

B.12.1. In de parlementaire voorbereiding worden die bepalingen als volgt toegelicht :

« De ontworpen artikelen 22, 23 alsmede 25 tot 27 vormen één geheel en voorzien in valoriseringen van de aanstellingen. Die nieuwe regels spruiten niet voort uit het arrest van het Arbitragehof. Wel bleek het aangewezen om, na bijna vier jaar toepassing van het overgangsrecht, ter zake een zekere valorisering mogelijk te maken.

Er zijn, bij overgangsregeling, verschillende soorten aangestelden: personeelsleden aangesteld in de hogere graad (hoofdinspecteur, commissaris dan wel hoofdcommissaris) in het raam van de proportionele verdeling van de gezagsambten, personeelsleden aangesteld in de hogere graad (commissaris dan wel hoofdcommissaris) in het raam van de mobiliteit, de als commissaris aangestelde personeelsleden binnen de federale gerechtelijke zuil en de aanstellingen tot hoofdinspecteur.

De maatregelen tot valorisering van de verschillende soorten aanstellingen rechtvaardigen zich door het feit dat de betrokkenen, om voor die betrekkingen te worden aangewezen, hetzij aan bepaalde voorwaarden hebben moeten voldoen, hetzij voor selectieproeven moeten zijn geslaagd, hetzij opleidingen moeten hebben gevolgd, maar eveneens door het feit dat de betrokken personeelsleden reeds sinds enige tijd de betrekkingen van het hoger kader of een

hogere graad uitoefenen. Bovendien moet ook worden aangestipt dat de voorgenomen maatregelen zeer gematigde valoriseringen betreffen. Aldus komt de rechtvaardiging van die maatregelen tegemoet aan de vraag van de Raad van State in zijn advies 37.615/2 van 25 augustus 2004 » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, p. 19).

Wat de valorisatie van de aanstellingen in het kader van de mobiliteit en in het kader van de proportionele verdeling van de gezagsambten betreft, vermeldt de memorie van toelichting nog :

« De valoriseringen van de aanstellingen in het raam van de mobiliteit, liggen vervat in de ontworpen artikelen 26 en 27 en bestaan, al naar gelang van het geval, uit voorbehouden quota en vrijstellingen van een deel van de toelatingsvoorwaarden en/of selectieproeven. Zij hebben alle gemeen dat er geen mobiliteitsvereiste is om te kunnen worden bevorderd. Dit is logisch : als aangestelden in de hogere graad, oefenen de betrokken personeelsleden een ambt gekoppeld aan die hogere graad uit. Zijn zij laureaat van het vergelijkend examen, dan worden zij bevorderd in hun ambt.

De valoriseringen van de aanstellingen in het raam van de proportionele verdeling van de gezagsambten, liggen vervat in de ontworpen artikelen 21 (zie 5° *in fine*), 23, 26 en 27 en bestaan ook, al naar gelang van het geval, uit voorbehouden quota en vrijstellingen van een deel van de toelatingsvoorwaarden en/of selectieproeven. Ook zij hebben, om dezelfde logische reden, alle gemeen dat er geen mobiliteitsvereiste is om te kunnen worden bevorderd » (*ibid.*, pp. 19-20).

B.12.2. De in de voormelde parlementaire voorbereiding aangehaalde argumenten - voldoen aan bepaalde voorwaarden, geslaagd zijn voor selectieproeven, opleidingen hebben gevolgd, gedurende enige tijd de betrekkingen van het hoger kader of een hogere graad hebben uitgeoefend - kunnen het verschil in behandeling tussen aangestelden en niet-aangestelden redelijkerwijze verantwoorden

B.12.3. Overigens blijkt volgens de Ministerraad - zonder dat hij op dat punt door de verzoekende partijen wordt tegengesproken - dat in de praktijk reeds een aantal leden van de gemeentepolitie tot commissaris werden aangesteld.

B.12.4. Op het verzoek van de verzoekende partij aan het Hof om de Ministerraad uit te nodigen een lijst voor te leggen waaruit zou blijken uit welke korpsen de aangestelden afkomstig zijn, dient niet te worden ingegaan. Immers, het al dan niet aanstellen in een concreet geval kan niet aan de bestreden bepalingen worden toegeschreven, maar aan de uitvoering die daaraan door de ter zake bevoegde administratieve overheid wordt gegeven.

Het staat niet aan het Hof zich uit te spreken over een mogelijke discriminerende toepassing of uitvoering van een norm.

B.12.5. Het derde onderdeel van het eerste middel, aangevoerd in de zaak nr. 3867, is niet gegrond.

Vierde onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867

B.13. Volgens de verzoekende partij zouden de bestreden artikelen 15 en 17 een discriminatie invoeren tussen brevethouders van het basiskader naargelang ze al dan niet universitair zijn gediplomeerd, doordat niet-universitairen twaalf jaar kaderanciënniteit moeten hebben.

B.14.1. In zoverre dat middel tegen artikel 15 is gericht, is het niet gegrond, aangezien het uitgaat van een verkeerde lezing van die bepaling. Artikel 15 maakt immers geen onderscheid tussen personeelsleden naargelang zij al dan niet « houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat ten minste evenwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 1 bij de federale Rijksbesturen ».

B.14.2. Het bekritiseerde verschil in behandeling, in artikel 17, berust op een objectief criterium van onderscheid, namelijk al dan niet houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift dat ten minste evenwaardig is met die welke in aanmerking worden genomen voor de aanwerving in de betrekkingen van niveau 1 bij de federale Rijksbesturen. Bovendien is het niet onredelijk om van diegenen die geen houders zijn van zulk een diploma of getuigschrift een bijkomende kaderanciënniteit - te dezen twaalf jaar - te eisen, gelet op het verschil in opleiding tussen diegenen die al dan niet over het voormelde diploma of studiegetuigschrift beschikken.

B.14.3. Het vierde onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867 is niet gegrond.

Vijfde onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867

B.15. Volgens de verzoekende partij zou het bestreden artikel 19 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de brevethouders beneden de loonschaal M4.1 en, anderzijds, de brevethouders vanaf de loonschaal M4.1, doordat enkel de laatstgenoemde brevethouders een aantal voordelen genieten, inzonderheid op het vlak van een bijkomende baremische loopbaanontwikkeling.

B.16.1. De inschaling in een loonschaal beneden of boven de loonschaal M4.1 hangt af van de anciënniteit van het betrokken personeelslid (artikelen XII.II.20 tot en met XII.II.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001). Het is bijgevolg niet onredelijk een verschillend lot voor te behouden aan de personeelsleden die over meer anciënniteit beschikken dan anderen, door enkel aan eerstgenoemden bepaalde voordelen, zoals die waarin het bestreden artikel 19 voorziet, toe te kennen.

B.16.2. Het vijfde onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867 is niet gegrond.

Zevende onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867

B.17. Volgens de verzoekende partij zou het bestreden artikel 17 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de brevethouders in het basiskader en, anderzijds, de brevethouders in het middenkader, doordat de brevethouders in het basiskader over een kaderanciënniteit van ten minste twaalf jaar of over een universitair diploma moeten beschikken om een beroep te kunnen doen op de mobiliteitsregeling die toegang verleent tot de graad van commissaris, terwijl die voorwaarden niet gelden voor de brevethouders in het middenkader.

B.18.1. Het bekritiseerde verschil in behandeling tussen brevethouders in het middenkader en brevethouders in het basiskader berust op een objectief criterium, namelijk het behoren tot een verschillend kader waarvoor onderscheiden toegangscriteria gelden.

Het is niet onredelijk om de bevordering van het basiskader naar het officierskader, waarvan de graad van commissaris deel uitmaakt, afhankelijk te maken van de in de bestreden bepaling gestelde bijkomende voorwaarden die niet gelden voor personeelsleden die tot het middenkader behoren, aangezien de bevordering van het basiskader naar het officierskader - in tegenstelling tot de bevordering van het middenkader naar het officierskader - een « tweekadersprong » inhoudt. Zulks geldt des te meer, nu de toegang tot het basiskader of tot het middenkader niet aan dezelfde voorwaarden is onderworpen.

B.18.2. Het zevende onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867 is niet gegrond.

Negende onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867

B.19. Volgens de verzoekende partij zou het bestreden artikel 21 een discriminatie invoeren tussen, enerzijds, de in die bepaling vermelde brevethouders die tot het basiskader behoren en, anderzijds, de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie, doordat de laatstvermelde categorie niet in artikel 21 is opgenomen.

B.20.1. Het bestreden artikel 21 kan niet afzonderlijk worden beschouwd, maar dient in samenhang te worden gelezen met andere bepalingen van de wet van 3 juli 2005 waarin in nieuwe valorisatieregels wordt voorzien, die ook de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie in voorkomend geval kunnen genieten. In het licht van zulk een algehele benadering die te dezen vereist is, kan niet worden aangenomen dat een bepaling waarin in bepaalde voordelen wordt voorzien die de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie niet kunnen genieten, om die enkele reden, discriminerend moet worden geacht, rekening houdend met de vaststelling dat andere, daarmee samenhangende bepalingen, die brevethouders tot voordeel strekken.

Bovendien vermag de wetgever de uitgaven voor de Schatkist in aanmerking te nemen die uit een maximale inwilliging van de wensen van de onderscheiden personeelscategorieën zouden voortvloeien.

Overigens is het bestreden artikel 21 pas op 1 april 2006 in werking getreden (artikel 48, 5°). Met ingang van 1 april 2001 tot en met 31 maart 2006 is het oorspronkelijke

artikel XII.VII.15 RPPol van kracht gebleven (artikel 20 *juncto* artikel 48, 2°), zodat de wetgever erover heeft gewaakt om, zoveel als mogelijk, de reeds bestaande valorisatieregels voor die periode te handhaven.

B.20.2. Het negende onderdeel van het eerste middel in de zaak nr. 3867 is niet gegrond.

B.21. Het eerste middel in de zaak nr. 3867 is niet gegrond.

Wat de zaak nr. 3868 betreft

B.22.1. De verzoekende partijen in de zaak nr. 3868 -houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie - vorderen de vernietiging van de artikelen 13, 15, 17 en 19 tot en met 31 van de wet van 3 juli 2005, omdat die bepalingen de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zouden schenden.

Zij verwijzen naar het arrest nr. 102/2003, verbeterd bij de beschikking van 14 juli 2004, waaruit zou blijken dat de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie op gelijke wijze moeten worden behandeld als de geslaagden bij de gerechtelijke politie voor het examen voor bevordering tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris (arrest nr. 102/2003, B.41.5.2).

De bestreden regeling zou de door het Hof vastgestelde discriminatie niet opheffen. Die discriminatie zou niet worden verholpen door thans erin te voorzien dat in het kader van de mobiliteit naar een eventuele vacature kan worden meegedongen en dat bepaalde faciliteiten inzake bevorderingsmogelijkheden voor de toekomst worden geboden die bovendien louter hypothetisch zouden zijn. De enige manier om de discriminatie op te heffen zou erin bestaan te voorzien in de bevordering tot commissaris van de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie in hun standplaats vanaf 1 april 2001.

B.22.2.1. Om te voldoen aan de vereisten van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, moeten de middelen van het verzoekschrift te kennen geven welke van de regels waarvan het Hof de naleving waarborgt, zouden geschonden zijn,

alsook welke de bepalingen zijn die deze regels zouden schenden, en uiteenzetten in welk opzicht die regels door de bedoelde bepalingen zouden zijn geschonden.

B.22.2.2. Het middel verwijt de bestreden bepalingen in het algemeen dat ze de houders van een brevet van officier van de gemeentelijke politie zouden discrimineren in vergelijking met de geslaagden voor het examen voor officier van gerechtelijke politie.

B.22.2.3. In zoverre het middel betrekking heeft op de artikelen 13, 15, 17, 20, 21 en 24, die de valorisering van eertijds verworven brevetten regelen, wordt verwezen naar het antwoord dat het Hof daaromtrent reeds heeft gegeven in B.8.

B.22.2.4. In zoverre het middel de artikelen 28 en 29 van de wet van 3 juli 2005, die betrekking hebben op het systeem van de « rode loper », verwijt de daadwerkelijke valorisatie van het brevet van officier van de gemeentepolitie onmogelijk te maken, is het middel niet gegrond nu die bepalingen om de in B.10.4-B.10.7 aangegeven redenen redelijk zijn verantwoord.

B.22.2.5. Voor het overige dient te worden vastgesteld dat, in zoverre het middel tegen de artikelen 19, 22, 23, 25, 26, 27, 30 en 31 van de wet van 3 juli 2005 is gericht, de verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet voldoende aangeven in welk opzicht elk van de bestreden bepalingen de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zou schenden.

B.22.2.6. In zoverre het middel aldus niet voldoet aan de vereisten neergelegd in artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, is het niet ontvankelijk.

Wat de zaak nr. 3872 betreft

Ten aanzien van het eerste middel

B.23.1. In het eerste middel vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van de artikelen 28 tot en met 30 van de wet van 3 juli 2005. Die bepalingen, die de mogelijkheid betreffen voor de personeelsleden van de hoogste middenkaders om via de zogenaamde « rode loper » over te gaan naar het officierskader, zouden artikel 9, § 1, van de bijzondere

wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof schenden, in zoverre de wetgever voor de « rode loper » nieuwe uitvoeringsmodaliteiten heeft vastgesteld die voor de verzoekende partijen nadelig zouden zijn (de spreiding in de tijd van die regeling en de aanpassing van de prioriteitscategorieën en de daartoe gehanteerde anciënniteitregels).

B.23.2. In zoverre het middel de artikelen 28 en 29 van de wet van 3 juli 2005 betreft, zijn die bepalingen om de in B.10.4-B.10.7 aangegeven redenen redelijk verantwoord.

B.23.3. Voor het overige dient te worden vastgesteld dat, in zoverre het middel de wetgever verwijt voor de « rode loper » nieuwe uitvoeringsmodaliteiten te hebben vastgesteld, de grief ertoe strekt de personen die onder de vorige regeling van de « rode loper » vielen, te vergelijken met de personen die de nieuwe regel van dat systeem genieten.

B.23.4. Het is inherent aan een nieuwe regeling dat een onderscheid wordt gemaakt tussen personen die betrokken zijn bij rechtstoestanden die onder het toepassingsgebied van de vroegere regeling vielen en personen die betrokken zijn bij rechtstoestanden die onder het toepassingsgebied van de nieuwe regeling vallen. Een dergelijk onderscheid maakt op zich geen schending uit van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Elke wetswijziging zou immers onmogelijk worden indien zou worden aangenomen dat een nieuwe regeling voormeld beginsel zou schenden om de enkele reden dat zij de toepassingsmodaliteiten van de vroegere regeling wijzigt.

B.23.5. Het eerste middel in de zaak nr. 3872 is niet gegrond.

Ten aanzien van het tweede middel

B.24.1. In het tweede middel vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van de artikelen 9 en 35 van de wet van 3 juli 2005. Door een forfaitair weddesupplement voor wachtprestaties vast te stellen zouden die bepalingen, enerzijds, artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof schenden (eerste onderdeel) en, anderzijds, een niet verantwoord verschil in behandeling invoeren (tweede onderdeel).

B.24.2.1. Volgens de Ministerraad zou het middel onontvankelijk zijn wat één van de verzoekende partijen betreft, omdat zij artikel XII.II.28 RPPol, vóór de wijziging ervan bij artikel 9 van de wet van 3 juli 2005, niet heeft aangevochten bij het Hof en omdat de bestreden bepalingen die partij een keuzemogelijkheid bieden die zij in het verleden niet had.

B.24.2.2. Het feit dat een verzoekende partij een wetsbepaling niet heeft aangevochten voor het Hof, sluit niet uit dat die partij een beroep tot vernietiging instelt tegen een latere wijziging van die bepaling, voor zover zij van het noodzakelijke belang doet blijken. Dat is te dezen het geval, nu de verzoekende partij het forfaitair karakter aanvecht van het weddesupplement dat de bestreden bepaling haar toekent.

B.24.3. De grief van de verzoekende partijen betreft het forfaitair karakter van het weddesupplement voor wachtprestaties dat de bestreden bepalingen toekennen. Het bedrag van 804,25 euro zou, enerzijds, de door het Hof in het arrest nr. 102/2003 vastgestelde discriminatie niet opheffen en, anderzijds, willekeurig zijn en op geen enkele feitelijke grondslag berusten.

B.24.4. De bestreden bepalingen beogen tegemoet te komen aan het reeds vermelde arrest nr. 102/2003, waarin het Hof artikel XII.II.28 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 heeft vernietigd in zoverre het geen rekening hield met de toelage toegekend aan de leden van de voormalige gerechtelijke politie met toepassing van het ministerieel besluit van 1 februari 1980.

In de parlementaire voorbereiding worden de bestreden bepalingen als volgt verantwoord :

« Artikel 9 alsmede artikel 35 van het ontwerp hebben uitstaans met de officieren en bevatten een nieuwe regeling voor de wachttoelage. Officieren van de voormalige GPP kloegen de toestand aan waarbij bepaalde officieren van de vroegere gemeentepolitie hun gemeentelijke wachttoelage konden betrekken in de pecuniaire inschaling en zij deze mogelijkheid niet hadden. Het Hof vernietigde derhalve artikel XII.II.28 RPPol ‘ in zoverre het geen rekening houdt met de toelage toegekend aan de personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie met toepassing van het koninklijk besluit van 1 februari 1980 ’.

De redenering van het Hof is daarbij de volgende : vermits het statuut van de GPP verloningscomponenten bevatte die hetzelfde type van prestaties vergoedden dan voormelde gemeentelijke wachttoelage, is het discriminatoir die twee groepen anders te behandelen. Het

Hof voert dus een strikte redenering met betrekking tot die toelage en houdt derhalve geen rekening met het globale verloningsniveau (loonschaal en alle andere toegekende toelagen) van de respectieve categorieën.

Verder moet er op worden gewezen dat ook nog andere oorspronkelijke statuten in een verloning voorzagen voor hetzelfde type prestaties.

Om geen nieuwe discriminaties in het leven te roepen is het dus aangewezen het rechtsherstel uit te breiden tot alle personeelsleden van de geïntegreerde politie die op 1 april 2001 werden ingeschaald in de graad van commissaris van politie en die van die keuze verstoken waren. Naast de GPPers zullen dus ook bepaalde personeelsleden van de ex-gemeentepolitie - waar de wachttoelage niet gold - alsook van de voormalige rijkswacht alsnog die optie kunnen lichten. Een technisch probleem daarbij is dat waar de wachttoelage een forfaitair bedrag was, in andere statuten de bedoelde prestaties punctueel per dienstprestatie werden verloond. Vandaar de noodzaak om *ad hoc* een forfaitair maar redelijk en aanvaardbaar toelagebedrag te creëren voor de personeelsleden aan wie men alsnog de keuze wil aanbieden. Het voor de eventuele nieuwe inschaling te hanteren bedrag van die toelage is 804,25 euro. Men kan stellen dat dit op het einde van de inschaling via de driestappenmethode een gemiddelde oplevert van, bruto geïndexeerd op 1 april 2001, 1 000 euro op jaarbasis. De personeelsleden beslissen vervolgens souverain wat zij doen: ofwel laten zij die wachttoelage links liggen en geldt er voor hen een *status quo*, d.w.z. dat hun geldelijke inschaling onveranderd blijft en dat zij per prestatie zullen worden verloond voor de nacht- en weekend-uren alsmede voor de uren waarop zij bereikbaar en terugroepbaar worden gesteld. Ofwel opteren zij er voor die wachttoelage in hun baremische inschaling te betrekken: dit kan mogelijks tot voordeel hebben dat zij in een hogere loonschaal worden ingeschaald. In ieder geval heeft het bijna steeds tot voordeel dat men in de loonschaal waarin men uiteindelijk wordt ingeschaald, vanop een hoger bedrag van start zal gaan in het nieuw statuut. Keerzijde is wel dat diegene die hiervoor opteert, afziet van de punctuele verloning voor nacht- en weekend-werk alsmede voor de terugroepbaarheid. In die zin zullen bij de regularisatie tot 1 april 2001 de reeds uitbetaalde ‘inconveniënten’ moeten worden verrekend. De keuze is éénmalig en onherroepelijk. Om één en ander te stroomlijnen wordt een uniforme keuzetermijn van 3 maanden opgelegd » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, pp. 9-11).

B.24.5. Rekening houdend met de hierboven aangehaalde parlementaire voorbereiding, waarin de wetgever aannemelijk heeft gemaakt dat het om een redelijk bedrag gaat, enerzijds, en met de in B.5 in herinnering gebrachte ruime beoordelingsbevoegdheid die de wetgever op het vlak van het personeelsstatuut toekomt, anderzijds, kan het Hof derhalve niet besluiten dat de bestreden bepalingen de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden.

B.24.6. Het tweede middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het derde middel

B.25.1. In het derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 9 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof door de artikelen 14, 37, 3°, en 42 van de wet van 3 juli 2005. In zoverre zij die bepalingen verwijten een nieuwe functionele titel « rechercheur » te hebben ingevoerd, in plaats van de personeelsleden van het basiskader van de lokale recherchediensten van de lokale politiekorpsen aan te stellen in de graad van hoofdinspecteur van politie, zoals, volgens hen, het arrest nr. 102/2003 zou voorschrijven, voeren zij een schending van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie aan.

B.25.2.1. Het bestreden artikel 14 regelt de mogelijkheid voor de personeelsleden van het basiskader die, op de datum van de oprichting van een korps van de lokale politie, zijn aangewezen voor een betrekking in een opsporings- en recherchedienst van de lokale politie om, voor de duur van die aanwijzing, op hun vraag en mits het volgen van de daartoe bestemde opleiding, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, te verkrijgen.

Die bepaling wordt in de parlementaire voorbereiding als volgt verantwoord :

« Artikel 14 van het ontwerp strekt ertoe om de leden van het basiskader van de federale recherche en, op hun vraag, ook de leden van de lokale recherchediensten de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings te verlenen en dit mits het volgen van de ter zake voorziene opleiding. Naast de mogelijkheid om het in de ontworpen artikelen 40 en 42 bedoelde rechercheursconcept ook op lokaal niveau in te voeren, kunnen de basiskaderleden van de lokale recherchediensten op hun vraag en mits het volgen van de daartoe voorziene opleiding dus, net zoals hun federale collega's, ook de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings verwerven. Daarmee wordt de door het Hof gelaakte functioneringsdiscriminatie tussen de federale en de lokale politie weggewerkt » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, p. 17).

B.25.2.2. Het bestreden artikel 42 voert de functionele titel « rechercheur » in.

Die bepaling wordt in de parlementaire voorbereiding als volgt verantwoord :

« Artikel 37, 3° alsmede de artikelen 40 en 42 van het ontwerp hebben betrekking op artikel XII.VII.21 RPPol, vernietigd door het Hof ' in zoverre het elk lid van de voormalige

gemeentepolitie van zijn toepassingsgebied uitsluit', alsook op artikel XII.VII.22 RPPol, *mutatis mutandis* zonder meer vernietigd door het Hof. Werd dus als griefhoudend beschouwd, het feit dat de personeelsleden van het basiskader in de federale gerechtelijke zuil in de hogere graad van hoofdinspecteur worden aangesteld en de leden van het basiskader van de lokale recherches van de lokale politiekorpsen niet.

Het artikel XII.VII.21 RPPol beoogde de bestaande spanningen in de federale gerechtelijke pijler, te wijten aan het verschil in graad tussen de personeelsleden afkomstig van de gerechtelijke politie en die afkomstig uit de rijkswacht, op te lossen. Inderdaad, dragen de personeelsleden afkomstig uit de gerechtelijke politie altijd minstens de graad van hoofdinspecteur van politie (ingevolge dit wetsontwerp de graad van 'hoofdinspecteur van politie met bijzondere specialisatie'), gegeven het feit dat men in de gerechtelijke politie geen basiskader kende, dan zijn de personeelsleden afkomstig uit de rijkswacht bekleed met de graad van hoofdinspecteur dan wel inspecteur aangezien de rijkswacht een middenkader en een basiskader omvatte. Om dat gevoelig verschil enigszins te ondervangen werden de leden van het basiskader van de federale gerechtelijke pijler aangesteld in de graad van hoofdinspecteur van politie. Diezelfde spanning bestond niet in de lokale opsporings- en onderzoeksdiensten. Hun personeelsleden zijn immers afkomstig van de rijkswacht dan wel de gemeentepolitie die beiden een basis- en middenkader kenden. Dit gezegd zijnde en gelet op het arrest van het Arbitragehof dat stelt dat de afwezigheid van die spanning op het lokale niveau onvoldoende is om de differentiëring te rechtvaardigen (zie punt B.32.3.3 van het arrest), werd het nieuwe functionele concept van 'rechercheur' uitgewerkt, waarbij zowel de leden van het basiskader als van het middenkader de functionele titel 'rechercheur' voeren. Dit concept zal om voormelde reden dan ook, op beslissing van de gemeente- of politieraad, in de korpsen van de lokale politie kunnen worden toegepast. In dat verband moet trouwens de link worden gelegd met het ontworpen artikel 14 op grond waarvan de basiskaderleden van de lokale researchediensten ook de hoedanigheid van OGP/HPK kunnen verwerven. Zodoende worden de federale en lokale entiteit op voet van gelijkheid geplaatst inzake de mogelijkheid tot het volgen van de opleiding die de functionele hoedanigheid van OGP/HPK verleent: juridisch benaderd zijn aanstellingen in de lokale recherche dan ook niet meer noodzakelijk.

De invoering 'en régime' van de functionele titel 'rechercheur' zal bovendien bijdragen tot een personeelsbeheer en een functioneren dat nauwer aansluit bij de verzuchtingen van én de verantwoordelijken én de betrokken personeelsleden in de federale gerechtelijke zuil » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, pp. 25-27).

B.25.3. In het arrest nr. 102/2003 vernietigde het Hof het bekrachtigde artikel XII.VII.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, « in zoverre het elk lid van de voormalige gemeentepolitie van zijn toepassingsgebied uitsluit », alsmede artikel XII.VII.22 van het voormeld koninklijk besluit.

De vernietiging van die bepalingen wordt door het Hof als volgt gemotiveerd :

« B.32.3.2. De Ministerraad verantwoordt de bekritiseerde maatregel door het feit dat er een spanningsveld bestond tussen de rijkswachters van de gerechtelijke pijler en de

gerechtelijke politie en door het feit dat zonder die maatregel de werking van de gerechtelijke pijler van de geïntegreerde politie in gevaar zou zijn gebracht. Artikel 120 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, dat het functioneel gezag doet primeren op het hiërarchisch gezag, zou niet voldoende zijn geweest om de goede werking van de gerechtelijke pijler te verzekeren. De Ministerraad betoogt dat de spanningen enkel betrekking hadden op de leden van de voormalige gerechtelijke politie en de leden van de voormalige B.O.B. en geen tegenhanger hadden binnen de lokale politiediensten, zodat voor laatstgenoemden tot geen enkele aanstelling diende te worden overgegaan.

B.32.3.3. Het loutere bestaan van spanningen tussen beide voormelde korpsen volstaat niet om te verantwoorden waarom de aanstelling geweigerd wordt aan die leden van de voormalige gemeentepolitie die equivalente opsporingsfuncties uitoefenen ».

B.25.4.1. Het door de verzoekende partijen aangevoerde verschil in behandeling tussen, enerzijds, de personeelsleden van het basiskader van de lokale rekerchediensten van de lokale politiekorpsen en, anderzijds, de personeelsleden die overeenkomstig artikel XII.VII.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 worden aangesteld in de graad van hoofdinspecteur, vindt niet zijn oorsprong in de bestreden bepalingen, maar in het voormelde artikel XII.VII.21.

B.25.4.2. Voor het overige dient te worden vastgesteld dat, in zoverre overeenkomstig het bestreden artikel 14 de personeelsleden van het basiskader die, op de datum van de oprichting van een korps van de lokale politie, zijn aangewezen voor een betrekking in een opsporings- en rekerchedienst van de lokale politie onder bepaalde voorwaarden de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, verkrijgen, zij op dezelfde wijze worden behandeld als de personeelsleden die worden aangewezen voor de algemene directie gerechtelijke politie of voor de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheden, die eveneens voor de duur van hun aanwijzing met die hoedanigheid worden bekleed (artikel XII.VII.21, tweede lid, RPPol).

B.25.4.3. Het bestreden artikel 42 behandelt die twee categorieën eveneens op dezelfde wijze, vermits overeenkomstig die bepaling zowel de personeelsleden die worden aangewezen voor de algemene directie gerechtelijke politie of voor de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheden, als de personeelsleden van het basiskader van de lokale rekerchediensten van de lokale politiekorpsen de functionele titel « rekercheur » kunnen voeren.

B.25.4.4. Het derde middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het vierde middel

B.26.1. In het vierde middel vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van de artikelen 22 en 23 van de wet van 3 juli 2005. Volgens hen schenden die bepalingen de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre de vrijstelling van de persoonlijkheidsproef en van het selectiegesprek waarin zij voorzien, voor de personen die beantwoorden aan de voorwaarden bedoeld in het bestreden artikel 23, slechts geldt gedurende vijf jaar te rekenen vanaf 1 april 2006, terwijl voor de personen die beantwoorden aan de voorwaarden bedoeld in het bestreden artikel 22 geen beperking in de tijd bestaat.

B.26.2. Het verschil in behandeling berust op een objectief criterium, namelijk de soort van aanstelling die wordt gevaloriseerd : artikel 22 betreft de valorisering van de aanstelling in de graad van hoofdinspecteur van de in artikel XII.VII.21 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 bedoelde personeelsleden, terwijl artikel 23 de valoriseringen van de aanstellingen in het raam van de proportionele verdeling van de gezagsambten regelt.

Dat verschil is tevens redelijk verantwoord. Het bestreden artikel 23 regelt de valorisatie van de aanstellingen van de personeelsleden die met toepassing van artikel XII.VII.26, tweede lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 zijn aangesteld in de graad van hoofdinspecteur van politie. De in artikel 23 bepaalde periode van vijf jaar te rekenen vanaf 1 april 2006 stemt overeen met de periode gedurende welke, overeenkomstig het bij artikel 21 van de wet van 3 juli 2005 vervangen artikel XII.VII.15 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, aan diezelfde categorie van personen een quotum van 5 pct. van de vacatures voor de bevordering door overgang naar het middenkader wordt voorbehouden.

B.26.3. Het vierde middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het vijfde middel

B.27.1. In het vijfde middel vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van artikel 42 van de wet van 3 juli 2005.

B.27.2. In een eerste onderdeel voeren zij aan dat die bepaling in strijd is met het gezag van gewijsde van het arrest van het Hof nr. 102/2003. In zoverre dat onderdeel samenvalt met het derde middel, is het om de in B.25 uiteengezette redenen niet gegrond.

B.27.3.1. In een tweede onderdeel voeren zij aan dat die bepaling strijdig zou zijn met het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, in zoverre de personeelsleden van het basis- en middenkader voor de uitoefening van hun ambt en voor de duur van hun aanwijzing voor een betrekking in de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie de functionele titel « rechercheur » mogen voeren zonder dat daartoe een administratieve beslissing nodig is, terwijl in een opsporings- en recherchedienst van de lokale politie die titel enkel mag worden gevoerd na een beslissing van de gemeente- of politieraad.

B.27.3.2. Het bij het bestreden artikel 42 ingevoegde artikel *5bis*, § 1, van de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten bepaalt dat de leden van het basiskader en het middenkader voor de duur van hun aanwijzing voor een betrekking in de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, de functionele titel « rechercheur » voeren. Overeenkomstig artikel *5bis*, § 2, van diezelfde wet hanteren de personeelsleden van het basiskader en het middenkader dezelfde titel voor de duur van hun aanwijzing voor een betrekking in een opsporings- en recherchedienst van de lokale politie « op beslissing van de gemeente- of politieraad ». Aldus wordt de tweede categorie van personen anders behandeld dan de eerste vermits zij de functionele titel « rechercheur » enkel vermogen te hanteren na een beslissing van de gemeente- of politieraad.

B.27.3.3. Dat verschil in behandeling berust op een objectief criterium, namelijk de dienst waarin de betrokken personeelsleden worden aangewezen.

Het is tevens redelijk verantwoord, gelet op de andere bevoegdheden waarover de gemeente- of politieraden ten aanzien van de personeelsleden van de lokale politie beschikken. Overeenkomstig artikel 47 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, bepaalt de gemeenteraad of de politieraad de formatie van het operationeel en van het administratief en logistiek personeel

van het lokaal politiekorps, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde minimumnormen. De gemeenteraad of de politieraad benoemt of werft tevens de leden van de lokale politie aan, volgens de voorwaarden en nadere regels vastgesteld door de Koning (artikel 56 van die wet), en draagt de hogere officieren en de korpschef van die politie voor (artikelen 48 en 53 van die wet). Uit de parlementaire voorbereiding van het bestreden artikel 42 blijkt dat de invoering van de functionele titel « rechercheur » als een instrument van personeelsbeheer wordt beschouwd (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, p. 25). Gelet op voormelde bevoegdheden van de gemeente- of politieraden ten aanzien van het personeel van de lokale politie, is het niet kennelijk onredelijk dat het gebruik van dat instrument aan de voorafgaande beslissing van de gemeente- of politieraad wordt onderworpen.

B.27.3.4. Het tweede onderdeel van het vijfde middel is niet gegrond.

B.27.4.1. In een derde onderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat de hoofdinspecteurs van politie van een opsporings- en rekerchedienst van de lokale politie zouden worden gediscrimineerd ten opzichte van de inspecteurs van politie die het voordeel van de bestreden bepaling kunnen genieten, vermits beiden de functionele titel « rechercheur » mogen voeren, terwijl zij tot verschillende kaders behoren en de hoofdinspecteurs een hogere bezoldiging ontvangen.

B.27.4.2. Het is evenwel niet kennelijk onredelijk dat de personeelsleden van het basiskader en het middenkader die worden aangewezen voor een betrekking in een opsporings- en rekerchedienst van de lokale politie dezelfde functionele titel voeren voor de duur van hun aanwijzing, gelet op het feit dat zij door die aanwijzing dezelfde functionele politieactiviteit uitoefenen.

Die titel doet overigens geen afbreuk aan de graden van de personeelsleden in kwestie en verhindert hen niet tevens die graad te voeren.

B.27.4.3. Het derde onderdeel van het vijfde middel is niet gegrond.

B.27.5.1. In een vierde onderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat er sprake zou zijn van een discriminatie doordat de functionele titel « gerechtelijke commissaris » wordt ingesteld voor de benoemde en aangestelde commissarissen van politie en de commissarissen van politie eerste klasse van de federale politie, maar niet voor de commissarissen van politie van de lokale politie.

B.27.5.2. De functionele titel « gerechtelijke commissaris » stemt overeen met de dienst waarin de betrokken commissarissen worden aangewezen, namelijk de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie. Het is niet kennelijk onredelijk dat de commissarissen van de lokale politie die niet behoren tot die algemene directie die functionele titel niet kunnen voeren.

B.27.5.3. Het vierde onderdeel van het vijfde middel is niet gegrond.

B.27.6. Het vijfde middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het zesde middel

B.28.1. In het zesde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door de artikelen 37, 4°, en 39 van de wet van 3 juli 2005 doordat de personeelsleden van de politiediensten na afloop van de aanwijzing bij de in die bepalingen vermelde eenheden en diensten recht hebben op de heropening van de in de artikelen XII.XI.21 en XII.XI.24 RPPol bepaalde bijkomende toelage en compenserende toelage, terwijl personeelsleden die worden aangewezen bij de dienst Intern Toezicht van de lokale politie dat recht niet zouden hebben.

B.28.2. De bestreden bepalingen werden in de parlementaire voorbereiding verantwoord als volgt :

« Het ontworpen artikel 37, 4° betreft een puur technische bijschaving van het kwestieus artikel. De aanpassing beoogt de mogelijkheid van terbeschikkingstelling of van mobiliteit te waarborgen van personeelsleden van de politiediensten die de door het *Under Cover Team* van de directie van de speciale eenheden van de federale politie, de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie, de gemengde antiterroristische groepering, de Dienst

Enquêtes voor de politiediensten bij het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten of de Dienst Enquêtes voor de inlichtingendiensten bij het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingendiensten, gewenste kwaliteiten bezitten, zonder terughoudendheid wegens het eventueel verlies van de ‘ aanvullende overgangstoelage gerechtelijke zuil ’. Deze aanvulling verzekert de heropening van dit recht bij hun terugkeer in de dienst van oorsprong of een gelijkaardige dienst » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, p. 27).

« De aanpassing via het ontworpen artikel 39 is ook puur technisch. De invoeging van een punt f) in het bewuste artikel is noodzakelijk om de constructie in het vorige artikel werkzaam te maken. Ook wordt de notie van de recherschool van de federale politie ingevoegd, zodat actuele rechthebbenden van de compenserende toelage kunnen worden aangewezen voor de recherschool zonder hun recht op deze toelage te verliezen » (*ibid.*, p. 27).

B.28.3. Het verschil in behandeling tussen, enerzijds, de personeelsleden die worden aangewezen bij de in de bestreden bepalingen vermelde eenheden en diensten en, anderzijds, de personeelsleden die worden aangewezen bij de dienst Intern Toezicht van de lokale politie, berust op een objectief criterium, namelijk de dienst waarbij de betrokken personeelsleden worden aangewezen.

Het verschil is niet kennelijk onredelijk gelet op de specifieke kwaliteiten die vereist zijn om te kunnen opereren in de in de bestreden bepalingen vermelde eenheden of diensten.

Zo bepaalt artikel 44 van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de werking en het personeel van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie (*Belgisch Staatsblad*, 18 augustus 2001) dat de politieambtenaar die kandidaat is voor de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie aan de volgende specifieke toelatingsvoorwaarden moet voldoen :

- « 1° ten minste tien jaar dienstanciënniteit tellen;
- 2° een onberispelijke wijze van dienen hebben;
- 3° een goede kennis van de werking van de politiediensten hebben;
- 4° de nodige kwaliteiten inzake loyaliteit, discretie en integriteit bezitten ».

De leden van de Dienst Enquêtes voor de politiediensten die worden gedetacheerd uit een politiedienst dienen ten minste vijf jaar ervaring te hebben opgedaan in ambten die verband houden met de activiteiten van de politiediensten en moeten, om te kunnen worden benoemd, beschikken over de nodige kwaliteiten van loyaliteit, discretie en integriteit voor de verwerking van gevoelige gegevens of houder zijn van een veiligheidsmachtiging van het niveau « zeer geheim », krachtens de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (artikel 20 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op de politie- en de inlichtingendiensten).

De leden van de Dienst Enquêtes voor de inlichtingendiensten die worden gedetacheerd uit een politiedienst dienen ten minste vijf jaar ervaring te hebben opgedaan in ambten die verband houden met de activiteiten van de politie- of inlichtingendiensten. Om te kunnen worden benoemd, moeten zij houder zijn van een veiligheidsmachtiging van het niveau « zeer geheim », krachtens de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (artikelen 44 en 45 van diezelfde wet).

Voor de diensten Intern Toezicht van de lokale politie, die zijn opgericht en samengesteld volgens de richtlijnen vervat in de ministeriële omzendbrief POL 48 van 6 juli 1994 (*Belgisch Staatsblad*, 7 juli 1994), bestaan geen soortgelijke vereisten. De wetgever, die beoogt te vermijden dat personeelsleden van de politiediensten om financiële redenen afzien van een aanwijzing in de in de bestreden bepalingen vermelde eenheden en diensten waarvoor zij over de vereiste kwaliteiten beschikken, vermocht dan ook redelijkerwijs aan te nemen dat het niet nodig was die bepalingen uit te breiden tot de personeelsleden die voor de diensten Intern Toezicht worden aangewezen.

B.28.4. Het zesde middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het zevende middel

B.29.1. In het zevende middel vordert de verzoekende partij de vernietiging van artikel 19 van de wet van 3 juli 2005. Volgens die partij schendt die bepaling, enerzijds, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en, anderzijds artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van

6 januari 1989 op het Arbitragehof, in zoverre de houders van een brevet adjudant die ingeschaald zijn in de weddeschaal M5.1 niet zouden kunnen overgaan naar de weddeschaal M.7.

B.29.2. De bestreden bepaling werd in de parlementaire voorbereiding verantwoord als volgt :

« Het ontworpen artikel 19 van het ontwerp heeft betrekking op een deel van de voormalige afdelingsinspecteurs van de gerechtelijke politie, te weten de laureaten van het examen 2D. Ter zake heeft het Hof artikel XII.VII.11 RPPol vernietigd ‘ in zoverre het het brevet 2D niet overneemt ’. Het Hof wijst op een incoherentie in de teksten : waar het brevet 2D inzake vrijstellingen voor opleidingen of gereserveerde quota bij bevorderingsexamens op gelijke voet wordt geplaatst met andere brevetten, is dat niet het geval inzake de mogelijkheid van baremische loopbaanontwikkeling. Ook hier houdt het Hof in zijn redenering geen rekening met de nieuwe barema’s waarin de verschillende categorieën werden ingeschaald. Om die discriminatie uit de wereld te helpen, wordt er voorgesteld om te voorzien in een bijkomende baremische evolutie. Betrokken laureaten 2D zullen vanuit hun loonschaal M5.2, volgens dezelfde modaliteiten als die die gelden voor de anderen gebrevetteerden, naar de eveneens onmiddellijk hogere loonschaal kunnen evolueren, zijnde voor hen de overgangsloonschaal M7bis. Hetzelfde geldt voor de personeelsleden 2C die eventueel in het bezit zouden zijn van een brevet van adjudant of van officier van gemeentepolitie » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, pp. 18-19).

B.29.3. In het arrest nr. 102/2003 vernietigde het Hof het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « in zoverre het het brevet 2D niet overneemt ».

Die vernietiging werd als volgt gemotiveerd :

« B.24.3.2. Hoewel het aan de wetgever staat te bepalen onder welke voorwaarden hij een baremische loopbaan wil organiseren voor de personeelsleden van de geïntegreerde politie, zet de Ministerraad niet uiteen, en ziet het Hof niet in, wat in het bijzonder het verschil in behandeling kan verantwoorden dat door het bekrachtigde artikel XII.VII.11 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 in het leven wordt geroepen tussen de houders van een brevet van officier van de gemeentepolitie of van een brevet van hoofdonderofficier van de rijkswacht en de houders van een brevet 2D van de gerechtelijke politie, terwijl de andere bepalingen van het koninklijk besluit die categorieën op voet van gelijkheid plaatsen wanneer het gaat om vrijstelling van opleidingen of het voorbehouden van een aantal vacatures voor bevordering door overgang naar het officierskader (het bekrachtigde artikel XII.VII.16 van het koninklijk besluit) ».

B.29.4. Door te bepalen dat voor de personeelsleden die houder zijn van het brevet voor de bevordering naar de loonschaal 2D een baremische loopbaan wordt ingesteld voor de overgang tussen de loonschaal M5.2 en de loonschaal M7bis na achttien jaar kaderanciënniteit in het middenkader is de wetgever tegemoet gekomen aan de voormelde grondwettigheidskritiek van het Hof.

B.29.5. Dat daarbij niet een soortgelijke baremische overgang is ingesteld tussen de loonschaal M5.1 en de loonschaal M7 is redelijk verantwoord, gelet op het feit dat de personeelsleden die zijn ingeschaald in de loonschaal M5.1 met toepassing van artikel XII.VII.11 reeds de overgang tussen de loonschaal M4.1 en de loonschaal M5.1 hebben kunnen genieten.

B.29.6. Het zevende middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het achtste middel

B.30.1. In het achtste middel in de zaak nr. 3872 voert de verzoekende partij aan dat artikel 14 van de wet van 3 juli 2005 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, doordat de personeelsleden van het basiskader die, op de datum van de oprichting van een korps van de lokale politie, zijn aangewezen voor een betrekking in een opsporings- en recherchedienst van de lokale politie slechts voor de duur van die aanwijzing de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, zouden verwerven. Wanneer zij zouden overgaan naar een andere opsporings- en recherchedienst, zouden zij, in tegenstelling tot de personeelsleden die worden aangewezen voor de algemene directie gerechtelijke politie of voor de gedeconteerde eenheden, die hoedanigheid verliezen.

B.30.2. In zoverre, zoals in B.25 werd overwogen, de wetgever de personeelsleden van de opsporings- en recherchedienst van de lokale politie op dezelfde wijze wenst te behandelen als die van de federale recherche, gaat het middel uit van een verkeerde lezing van de bestreden bepaling. Vermits beide categorieën voor de duur van hun aanwijzing de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, verkrijgen, maakt het bestreden artikel 14 geen onderscheid tussen, enerzijds, personeelsleden van het basiskader die, op de datum van de oprichting van een korps van de lokale politie, zijn aangewezen voor een betrekking in een opsporings- en recherchedienst van

de lokale politie en, anderzijds, personeelsleden die zijn aangewezen voor de algemene directie gerechtelijke politie of voor de gedeconcentreerde gerechtelijke eenheden.

B.30.3. Het achtste middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het negende middel

B.31.1. In het negende middel vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van de artikelen 11 en 44 van de wet van 3 juli 2005. In een eerste en een tweede onderdeel voeren zij de schending aan van artikel 9, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof. In een derde onderdeel voeren zij de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C niet op dezelfde wijze worden behandeld als de voormalige gerechtelijke afdelingscommissarissen 1D.

B.31.2. Dat, zoals de Ministerraad aanvoert, het Hof zich in het arrest nr. 102/2003 reeds zou hebben uitgesproken over de inschaling van de verzoekende partijen of dat de verzoekende partijen zelf de bestreden bepaling zouden kunnen genieten, verhindert niet dat het middel ontvankelijk is. In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat, enerzijds, zij niet de door de bestreden bepaling ingevoerde graad van commissaris eerste klasse kunnen genieten en, anderzijds, de bestreden bepalingen de afdelingscommissarissen 1C ten onrechte niet in de graad van hoofdcommissaris inschalen, doen zij van het vereiste belang blijken om de vernietiging van die bepalingen te vragen.

B.31.3. De bestreden bepalingen werden in de parlementaire voorbereiding verantwoord als volgt :

« Artikel 11 en de artikelen 18, 32, 33 en 44 van het ontwerp hebben betrekking op een officierenproblematiek, meer bepaald die met betrekking tot de inschaling van de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C van de voormalige gerechtelijke politie in de nieuwe graad van commissaris van politie, vervat in artikel XII.II.25 RPPol en alsdusdanig vernietigd door het Hof.

Het Hof stelt ter zake het volgende : ‘ Hoewel een dergelijke maatregel wordt verklaard door de zorg om een evenwicht te creëren onder de vroegere politiekorpsen, doet hij op onevenredige wijze afbreuk aan de rechten van de afdelingscommissarissen, doordat hij hun niet toestaat functies uit te oefenen die verbonden zijn aan hun graad van hoger officier en hen

op dezelfde wijze behandelt als andere agenten van de voormalige gerechtelijke politie, te dezen de gerechtelijke commissarissen 1B, die een minder hoge anciënniteit hadden en een minder hoge opleiding hadden genoten dan de afdelingscommissarissen 1C, waarbij laatstgenoemden het genot van die anciënniteit verliezen alsmede het hiërarchisch gezag dat ze uitoefenden over de (lees) 1B's ' (zie punt B.25.3.2 van het arrest).

Deze passage leert dat een proportionele benadering van het probleem op zich niet verkeerd is en dus mag worden gehanteerd, voor zover dat men daarbij evenwel bepaalde rechten niet op een onevenredige wijze schendt. Wil men de proportionaliteit gestand houden (zoniet zouden +/- 40 % van de officieren van de vroegere GPP of nog +/- 10 % van het gehele personeelsbestand van de voormalige GPP in het hoogste kader van de hoofdcommissarissen worden ondergebracht, hetgeen manifest disproportioneel zou zijn tegenover hun collega's van de ex-gemeentepolitie of rijkswacht) dan moet men regelingen treffen met betrekking tot de geschonden rechten in hoofde van de officieren 1C. Daarom wordt voorgesteld de betrokken personeelsleden in te schalen in een specifieke overgangsgraad die hun eigen is en waarvan, gelet op de uitdrukkelijke suggestie in het advies 37.496/2 van de Raad van State, wordt gesteld dat hij hiërarchisch hoger is dan die van commissaris (zie de ontworpen artikelen 11 en 44). Zodoende wordt de hiërarchische differentiatie ten opzichte van hun vroegere collega's 1B hersteld. Verder wordt er ook tegemoet gekomen aan de grief dat hun mogelijkheden tot uitoefening van bepaalde hogere functies werden beknot. Met toepassing van de ontworpen artikelen 18 en 33 kunnen zij via de mobiliteit meedingen naar alle ambten van hoofdcommissaris, inclusief de mandaatambten. Bekomen zij een dergelijk ambt, dan worden zij bovendien in de graad van hoofdcommissaris aangesteld met behoud van hun geldelijk statuut gebonden aan hun vorige graad (zie het ontworpen artikel 32). Meermaals stipt het arrest aan dat de figuur van een dergelijke functionele aanstelling een relevante maatregel is. Ten slotte zal ook deze categorie van aangestelden de valorisering kunnen genieten waarvan sprake in het ontworpen artikel 27.

Zodoende worden proportionaliteit, individuele rechten en toekomstperspectieven met elkaar verzoend op een wijze die de toetsing aan het gelijkheidsbeginsel zal doorstaan en zonder dat een wijziging van de geldelijke inschaling van betrokken personeelsleden zich opdringt » (*Parl. St.*, Kamer, 2004-2005, DOC 51-1680/001, pp. 12-13).

B.31.4. In het arrest nr. 102/2003 vernietigde het Hof het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 «in zoverre het de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C integreert in de graad van commissaris van politie ».

Die vernietiging werd als volgt gemotiveerd :

« B.25.3.2. Doordat de afdelingscommissarissen 1C, die hogere officieren waren binnen de voormalige gerechtelijke politie, in de graad van commissaris worden geïntegreerd in het kader van de lagere officieren, ondergaan zij een terugzetting in graad. Hoewel een dergelijke maatregel wordt verklaard door de zorg om een evenwicht te creëren onder de vroegere politiekorpsen, doet hij op onevenredige wijze afbreuk aan de rechten van de afdelingscommissarissen, doordat hij hun niet toestaat functies uit te oefenen die verbonden zijn aan hun graad van hoger officier en hen op dezelfde wijze behandelt als andere agenten van de voormalige gerechtelijke politie, te dezen de gerechtelijke commissarissen 1B, die een

minder hoge anciënniteit hadden en een minder hoge opleiding hadden genoten dan de afdelingscommissarissen 1C, waarbij laatstgenoemden het genot van die anciënniteit en de gevolgde opleiding verliezen alsmede het hiërarchisch gezag dat ze uitoefenden over de commissarissen 1B.

B.25.3.3. Uit wat voorafgaat volgt dat het middel dat is gericht tegen het bekrachtigde artikel XII.II.25 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001, in zoverre het de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C integreert in de graad van commissaris van politie, gegrond is ».

B.31.5. Door de gerechtelijke afdelingscommissarissen 1C in te schalen in de nieuwe graad van commissaris eerste klasse, is de wetgever tegemoet gekomen aan de voormelde grondwettigheidskritiek van het Hof. Allereerst wordt die categorie van personen overeenkomstig het bestreden artikel 44 ingeschaald in een graad die hiërarchisch hoger is dan die van commissaris. Vervolgens wordt het hun mogelijk gemaakt functies uit te oefenen die verbonden zijn aan een graad van hoger officier. Zij mogen immers meedingen naar de bedieningen van hoofdcommissarissen (artikel 18 van de wet van 3 juli 2005) en naar de mandaatbetrekkingen zoals bedoeld in artikel VII.III.3 RPPol (artikel 33 van diezelfde wet) en zij worden aangesteld in de graad van hoofdcommissaris indien zij een dergelijke bediening verkrijgen (artikel 32 van diezelfde wet).

B.31.6. Het tweede en het derde onderdeel van het negende middel zijn niet gegrond.

B.31.7. In zoverre de verzoekende partijen in het eerste onderdeel van het negende middel aanvoeren dat de commissarissen van politie-korpschef klasse 16 en de kapitein-commandanten bij de rijkswacht ten onrechte worden ingeschaald als commissaris en dat zij, net zoals de afdelingscommissarissen 1C die worden ingeschaald als commissaris van politie eerste klasse, recht hebben op het herstel in de hiërarchisch hoger geschikte verhouding ten opzichte van personeelsleden die vroeger ondergeschikt waren, voeren zij een schending aan van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

B.31.8. De inschaling van de commissarissen van politie-korpschef klasse 16 en van de kapitein-commandanten bij de rijkswacht als commissaris is redelijk verantwoord om de redenen uiteengezet in B.29.2.1-B.29.2.5 en B.35.4.1-B.35.4.3 van het arrest nr. 102/2003. Hieruit vloeit tevens voort dat die categorie van personen zich onderscheidt van de afdelingscommissarissen 1C wier inschaling in die graad om de in voormeld arrest uiteengezette redenen niet redelijk was verantwoord. Bijgevolg kon de wetgever, zonder het

grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie te schenden, beide categorieën verschillend behandelen.

B.31.9. Het eerste onderdeel van het negende middel is niet gegrond.

B.31.10. Het negende middel is niet gegrond.

Ten aanzien van de zaak nr. 3880

B.32.1. In een enig middel vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van artikel 42 van de wet van 3 juli 2005.

B.32.2. In zoverre zij de schending aanvoeren van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat de personeelsleden van de lokale politie de toelating nodig hebben van de gemeente- of politieraad om de functionele titel «rechercheur» te voeren, terwijl de personeelsleden van de federale politie automatisch die titel mogen hanteren, valt het samen met het tweede onderdeel van het vijfde middel in de zaak nr. 3872.

Om de in B.27.3 uiteengezette redenen is het middel niet gegrond.

B.32.3. In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat de in de bestreden bepaling vervatte functionele titel «rechercheur» niet tegemoet komt aan de motieven die ten grondslag liggen aan de vernietiging door het Hof in het arrest nr. 102/2003 van de artikelen XII.VII.21 en XII.VII.22 RPPol, vermits het geen aanstelling of mogelijkheid van aanstelling met zich meebrengt van de leden van het basiskader van de lokale politie tot de graad van hoofdinspecteur, valt het samen met het derde middel in de zaak nr. 3872. Om de in B.25.1-B.25.4.4 uiteengezette redenen is het niet gegrond.

B.32.4. In zoverre de verzoekende partijen de schending aanvoeren van artikel 23, derde lid, 1°, van de Grondwet, zetten zij niet uiteen in welk opzicht de bestreden bepaling afbreuk doet aan die grondwetsbepaling.

Bijgevolg dient het middel niet te worden onderzocht in zoverre het op artikel 23, derde lid, 1°, van de Grondwet steunt.

B.32.5. Het middel is niet gegrond.

Ten aanzien van de zaak nr. 3883

B.33.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen aan dat de artikelen 28 en 29 van de wet van 3 juli 2005 de artikelen 10, 11 en 23, derde lid, 1°, van de Grondwet zouden schenden doordat alle bevorderingen via de « rode loper » over zeven jaar, in plaats van over twee jaar, worden gespreid en doordat niet in de mogelijkheid wordt voorzien om, wanneer personeelsleden aan een bevordering verzaken, de openstaande plaatsen op te vullen door personeelsleden die normalerwijs pas later voor bevordering in aanmerking komen.

B.33.2. In zoverre de verzoekende partijen de schending aanvoeren van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, dient te worden vastgesteld dat, in zoverre het middel de wetgever verwijt voor de « rode loper » nieuwe uitvoeringsmodaliteiten te hebben vastgesteld, de grief ertoe strekt de personen die onder de vorige regeling, onder het systeem van de « rode loper » vielen, te vergelijken met de personen die onder de nieuwe regel dat systeem genieten.

B.33.3. Het is inherent aan een nieuwe regeling dat een onderscheid wordt gemaakt tussen personen die betrokken zijn bij rechtstoestanden die onder het toepassingsgebied van de vroegere regeling vielen en personen die betrokken zijn bij rechtstoestanden die onder het toepassingsgebied van de nieuwe regeling vallen. Een dergelijk onderscheid maakt op zich geen schending uit van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Elke wetswijziging zou immers onmogelijk worden indien zou worden aangenomen dat een nieuwe regeling voormeld beginsel zou schenden om de enkele reden dat zij de toepassingsmodaliteiten van de vroegere regeling wijzigt.

B.33.4. In zoverre de verzoekende partijen de schending aanvoeren van artikel 23, derde lid, 1°, van de Grondwet, zetten zij niet uiteen in welk opzicht de bestreden bepaling afbreuk doet aan die grondwetsbepaling.

Bijgevolg dient het middel niet te worden onderzocht in zoverre het op artikel 23, derde lid, 1°, van de Grondwet steunt.

B.33.5. Het middel is niet gegrond.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de beroepen.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 17 januari 2007.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

A. Arts